

OKRESNÁ PROKURATÚRA PEZINOK
Šenkvičná cesta 5, 902 01 Pezinok

Číslo: 1 Pv 121/23/1107-38
EEČ: 2-14-561-2025

Pezinok 08.09.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona štádium: dokonaný trestný čin
- forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- účastníctvo: bez účastníctva

na tom skutkovom základe, že:

od presne nezistenej doby, niekedy krátko po 07.02.1998, kedy bolo uzavreté manželstvo a niekoľko krát aj v čase po rozvoде, mal v obci XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX XXXXX ul. č. XXXXX v ich spoločnom rodinnom dome psychicky aj fyzicky týrať svoju v tom čase ešte manželku –neskôr exmanželku XXXXX XXXXX a to tak, že počas ich manželstva až do ich rozvođu dňa 28.11.2021, hlavne po narodení detí , manželku týral a fyzicky opakovane napádal, vyhrážal sa jej, že „zadusí malú“, pokúsil sa o samovraždu obesením, vyhrážal sa manželke, že ju podreže, rozporcuje a zabetónuje, útočil na ňu nožom, rozbíjal telefóny, udrél ju do oblasti hrudníka, nútil ju k pohlavnému styku s tým, že tento ako jeho manželka musela strpieť aj keď nechcela (musela si splniť „manželskú povinnosť“), následne po rozvoде mu bol vydaný Okresným súdom XXXXX XXXXX pod. sp. zn. XXXXX zo dňa 15.04.2021 zákaz priblíženia k poškodenej na vzdialenosť 10 metrov, ktorý je právoplatný a vykonateľný dňom 04.08.2021 a zákaz vstupu do nehnuteľnosti na trvalom pobyte

poškodenej, teda v rodinnom dome, kde aj po rozvode tento zákaz porušoval, vymenil zámky na dome bez odovzdania nových kľúčov poškodenej, búchal aj s kamarátom na dvere a snažil sa dostať do domu, vykrikoval, autom sa približoval k poškodenej z čoho začala mať panický strach, sledoval ju, kde sa pohybuje a nedodržiaval zákaz priblíženia a ironicky sa na ňu usmieval, fotografoval ju, čím poškodená bola následkom jeho konania a správania sa práceneschopná od 03.09.2021 do najmenej mesiaca apríl 2022 s diagnózou F 43.8-reakcia na ťažký stres a adaptačné poruchy, ktorý jej diagnostikoval psychiater, čiže jej spôsoboval fyzické ako aj psychické utrpenie a zastrašovanie, pričom znaleckým posudkom znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality XXXXX bola poškodenej XXXXX XXXXX táto diagnóza potvrdená, a znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria XXXXX stanovená ako posttraumatická stresová porucha

lebo je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa OR PZ XXXXX odboru kriminálnej polície, sp. zn. XXXXX bolo dňa 25.07.2022 vznesené obvinenie XXXXX pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedený.

Ku skutku bol dňa 08.11.2022 vypočutý obvinený XXXXX, ktorý k veci uviedol, že na začiatku manželstva panovala zamilovanosť, no krátko po svadbe nastali vážne problémy. Manželia sa presťahovali k svokrovcom, kým si stavali vlastný dom, a tam sa podľa neho začal celý rad konfliktov. Svokra hneď na začiatku vyhlásila, že jej dcéra nebude pracovať, ale bude ženou v domácnosti, pričom on má ako muž zabezpečovať rodinu. Popri práci musel navyše pomáhať svokrovcom, napríklad pri poľnohospodárskych prácach. Keď sa narodila prvá dcéra XXXXX situácia sa ešte viac vyostрила. Obvinenému bolo vytýkané, že je „nevychovanec“, že v detstve nedostal správnu výchovu, a preto sa nemôže podieľať na výchove vlastnej dcéry. Manželka aj svokrovcu mu odopierali základné rodičovské úkony – keď chcel dcéru držať na rukách alebo ju vziať na prechádzku, bolo mu to zakazované s tvrdením, že sa nevie postarať o dieťa. Povolené bolo len to, aby ju držal v noci, keď zle spávala a ostatní chceli mať pokoj. Tento stav v ňom vyvolával frustráciu a už rok po svadbe zvažoval rozvod. Svokrovcu ani jeho matka s tým nesúhlasili, len jeho otec ho varoval, že manželstvo s touto rodinou mu prinesie peкло. Neskôr sa presťahovali do domu, ktorý si postavili. Podľa obvineného však aj naďalej pretrvával priamy vplyv svokrovcov. Bez ich súhlasu nemohol robiť žiadne rozhodnutia ohľadom domu. XXXXX niečo plánoval, okamžite to vyústilo do hádok s manželkou, pretože všetko museli najprv schváliť jej rodičia. Hádky boli časté a vychádzali aj z otázok financií. Hoci pracoval na zmeny a popritom chodil na fušky, aby mal peniaze na dom, manželke sa jeho zárobky vždy málili. Narodenie druhej dcéry XXXXX nastalo až po deviatich rokoch – podľa obvineného preto, že svokrovcu odmietali skoršie druhé dieťa a manželka ich názor rešpektovala. Až po jej narodení svokrovcu stratili pravidelný kontakt s rodinou a viac im pomáhala jeho vlastná matka. Konflikty sa však prenášali aj do každodenného života. Intímny život medzi manželmi úplne zanikol – obvinený tvrdí, že najmenej pätnásť rokov spolu sexuálne nežili a spávali v oddelených izbách. On býval v detskej izbe, manželka spávala s deťmi. Tento stav podľa neho definitívne viedol k odcudzeniu a k rozhodnutiu nájsť si priateľku, ktorou

bola jeho prvá láska. To vyústilo do rozvodu. Počas manželstva popisoval opakované konflikty, ktoré mali charakter psychického nátlaku, vydierania a znevažovania. Manželka ho podľa neho manipulovala a XXXXX nedosiahol jej vôľu, spúšťala hádky a verejne ho urážala. Konkrétne uviedol prípad, keď po nočnej chcel odpočívať, ale manželka ho násilne prinútila odviezť dcéru do školy, hoci vonku len mrholilo. Keď odporoval, začala na dvore vykrikovať, že je psychopat a chorý človek. Napokon podľahol, dcéru odviezol, no manželka trvala na tom, aby aj ju odviezol do školy, kde pracovala ako upratovačka, a čakal ju, kým dokončí prácu. Po návrate domov mu opäť bránila spať a vyžadovala, aby išiel nakupovať a plnil ďalšie úlohy. Podobné situácie sa podľa neho opakovali často a boli zdrojom trvalého napätia. Obvinený sa ohradil proti tvrdeniam, že by manželku fyzicky týral. Priznal, že medzi nimi padli dve facky za celé manželstvo, avšak len ako reakcia na to, že ho manželka udrie ako prvá. Iné násilné útoky odmieta. K tvrdeniam, že sa mal vyhrážať jej rozporcovaním, zabetónovaním alebo že na ňu útočil nožom, uviedol, že ide o lži. Naopak, tvrdí, že sama manželka raz vytiahla na neho nôž a vyhrážala sa mu, že ho pichne. Vo vzťahu k deťom priznal, že raz dal facku dcére XXXXX keď odvrávala, no inak tvrdí, že ich netýral ani nebil. Odmieta tvrdenia, že by hovoril o zadusení plačúceho bábätko – podľa neho práve on bol ten, kto v noci k dieťaťu vstával, keď plakalo, lebo matka bola unavená. Čo sa týka zvierat, poprel, že by bol sadista alebo že by strieľal po mačkách. Tvrdil, že mal k zvieratám vzťah – dcérinu mačku XXXXX hladkával a mal ju rád, udrel ju len raz, keď vyplašila vtáky vo voliére. Obvinenia, že by ničil vtáacie vajíčka alebo trápil sliepky, vysvetľoval tým, že len vyhadzoval neplodné vajíčka a že zobáky sliepkam strihal na nátlak svokrovcov, hoci s tým nesúhlasil. Po rozvode nastali ďalšie vážne konflikty. Dcéra XXXXX zostala bývať s matkou, no tá ju podľa obvineného psychicky týrала – zakazovala jej sprchovanie, vypínala elektrinu, bránila jej prístup k jedlu, dokonca jej vytrhla z ruky džús za 50 centov. Keď XXXXX odmietla odovzdávať matke všetky svoje peniaze, matka ju prakticky vyhnala z domu. Obvinený sa s dcérou dohodol, že jej bude prispievať 400 EUR mesačne, aby mohla fungovať. Mladšia dcéra XXXXX sa v hádkach s matkou tiež viackrát uchýľovala k nemu a od februára do júna 2022 žila prevažne u neho. Od júla 2022 bola zavedená striedavá starostlivosť. Obvinený ďalej poprel tvrdenia, že by psychicky vydieral manželku hrozbami samovraždy, že by sa hádzal o zem alebo rozbíjal veci. Tvrdí, že všetky tieto scény si vymyslela. Rovnako odmieta, že by bol frustrovaný z toho, že nemá syna – uviedol, že s dcérou XXXXX chodieval hrať futbal. K otázkam psychického zdravia uviedol, že síce prešiel obdobím vyhorenia, keď mal viacero zamestnaní a musel zvládať tlak z rodiny, preto navštívil psychiatricku XXXXX XXXXX a dva až tri roky užíval lieky. Po odchode od manželky liečbu ukončil a cíti sa stabilizovaný. Uviedol, že absolvoval psychotesty, ktoré potvrdzujú jeho spôsobilosť na prácu. Poprel aj obvinenia, že by manželku finančne poškodil – tvrdil, že na dom prispeli jeho rodičia a že bývalá manželka si počas rozvodového konania našla priateľa, ktorý s ňou býval v ich dome. Naopak, pri odchode z domu si manželka podľa neho vzala zlato a hotovosť v hodnote 9 000 EUR, určenú aj na opravu kotla. On si zobral peniaze len preto, aby mal kde bývať, keď mal zákaz vstupu do domu. Na záver zdôraznil, že nikdy žiadnu ženu fyzicky ani psychicky netýral, nikdy nemal problémy so zákonom v oblasti násillia, okrem jedinej pokuty za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa neho sú všetky obvinenia bývalej manželky účelové a súvisia s neochotou riešiť mimosúdnu dohodu o majetkovom vyrovnaní.

Dňa 23.03.2022 bola vypočutá v procesnom postavení svedka poškodeného XXXXX, ktorá uviedla, že jej bývalý manžel pred svadbou zatajil psychické problémy, ktoré sa krátko po svadbe začali prejavovať ako prudké, neprimerané výbuchy zlosti a návaly hnevu aj pri maličkostiach. Boli sprevádzané krikom a hrubými nadávkami, ktoré ju ponižovali. V období tehotenstva utrpela zdravotné ťažkosti podobné mozgovej príhode – mala problém s rečou a zdeformovanú časť tváre, no ani vtedy ju manžel nešetril. Opísala incident, keď počas jazdy autom dostal zlosť, zbesilo zrýchlil a vyhrážal sa nárazom do stromu, hoci bola vo vysokom štádiu gravidity.

Po narodení dcéry XXXXX začali nové konflikty. Podľa poškodenej manžel pri každom plači dieťaťa dostával záchvaty zúrivosti a viackrát sa ho pokúsil udusiť vankúšom, čomu musela vlastným zásahom zabrániť. Zároveň sa podobným spôsobom pokúšal dusiť aj ju. Správanie sprevádzali aj incidenty na verejnosti – pri nákupoch v obchodoch, keď sa jej niečo páčilo, no nekúpila to, ju začal pred ľuďmi hrubo urážať a nadávať jej, následne vybehol von a vonku pokračoval v zúrivosti. Poškodená ďalej opísala, že bola obmedzovaná na osobnej slobode – počas materskej dovolenky ju nútil ísť vo večerných hodinách pracovať do cukrárne ako upratovačku, a keď odmietla z obavy, že nechce nechať 5-ročnú dcéru samu doma, nasledoval fyzický útok: dusenie, bitie a dorezané pery. Tvrdí, že bitky dostávala pravidelne a bez zjavnej príčiny – niekedy len vyšla zo špajze a on ju z ničoho nič udrie do ramena tak, že mala modrinu. Podobné útoky podľa nej pokračovali aj s použitím noža – vyhrážal sa jej „že ju pichne“, raz vrazil nôž do drezu a prepichol ho, inokedy pred ňou šerموval nožom, pričom sa pošmykol na dlažbe a len tesne nedošlo k zraneniu. Keď sa pred ním zamkla, rozbil sklo na kuchynských dverách. K psychickému nátlaku uvádza, že manžel sa opakovane vyhrážal samovraždou – tvrdil, že sa obesí alebo vyskočí z okna. Pred deťmi trhal oblečenie, hádzal sa o zem, rozbíjal predmety (telefóny, náramky, sklenené riady). Dcéram a svokre sa jeho konanie zdalo natoľko teatrálné, že staršia dcéra mu vtedy povedala: „Otec, si smiešny“. Podľa poškodenej bol schopný rozbehnúť sa proti nej tak, že len o 2–3 cm minul jej tvár a takmer jej vykopol zuby. Opísala aj sadistické správanie voči zvieratám: mal rozbíjať vtáčie vajčka, otráviť susedovho psa a strieľať po mačkách. V domácnosti ju podľa jej slov terorizoval aj pri bežných činnostiach – vypol varenie mäsa, zakazoval používať práčku viac ako raz denne, po návrate z rybačky ju nútil zamrazovať ryby, hoci v mrazničke nebolo miesto. Výbuchy agresivity spúšťali aj školské výsledky dcér. Keď XXXXX dostala trojku a poškodená ju pustila k starým rodičom, dostala záchvat hnevu a vyhrážal sa jej podrezaním, rozporcovaním a zabetónovaním. Pri inom incidente, keď dcéra dostala štvorku v čase, keď poškodená navštevovala umierajúceho otca, dostala od manžela silnú facku. Ďalšia facka nasledovala na Vianoce, keď ju videl plakať pri otcovej smrti. Tvrdí tiež, že keď mala oznámiť jeho sestre, že jej syn poškodil školský majetok, aj vtedy jej dal facku, a to aj pred dcérou XXXXX V súvislosti s deťmi opisuje ďalšie útoky: pri epizóde, keď sa mladšia XXXXX schovala zo strachu pod stôl, mal ju vytiahnuť a tak zbiť, že mala modriny na nohách. Dievčatám údajne zakazoval vstupovať aj na trávnik. V roku 2014, keď sa dozvedel, že XXXXX má frajera, jej mal búchať hlavu o stenu a spôsobiť modriny na ramene – čo podľa poškodenej dokladajú lekárske správy od chirurga a neurológa. Podľa jej slov manžel nachádzal dôvody na hádky v banalitách – napríklad sa rozčúlil, že na zemi stála prázdna fľaša. Vysvetľuje jeho správanie rodinným prostredím, v ktorom vyrastal – otec bol alkoholik, bitky a hádky boli na dennom poriadku, pri učení mu otec bil hlavu o stôl, až mu tiekla krv z nosa, matka ho bila agátovým konárom, v detstve mal navštevovať psychiatrickú ambulanciu, no

liečba nebola dokončená. Uvádza, že manžel sa jej opakovane vyhrážal smrťou: že ju podreže, podpáli dom a bude ju ničiť dovtedy, kým ju nezničí. Má aj podozrenie, že jej pridával látky do nápojov, čo spôsobovalo zmeny v jej správaní, ktoré si všimli aj iní ľudia. Sama sa hanbila a z obavy pred reakciami okoliu nič nehovorila. Nakoniec však vyhľadala jeho psychiatricku XXXXX XXXXX a upozornila ju na jeho správanie; podľa nej lieky nezaberali, ale po každom útoku na ňu sa on upokojil a cítil úľavu. K vzťahu k deťom vypovedala, že bol od začiatku chladný, bez záujmu. XXXXX sa bála chodiť domov zo školy, XXXXX mala horšiu známku ako trojku. Deti podľa nej žili pod trvalým psychickým stresom, tešili sa, keď otec odišiel do práce. XXXXX začali v dôsledku stresu vypadávať vlasy, XXXXX začala kompenzovať stres prejedaním a dostala sa do stavu morbidnej obezity. Poškodená vyhlásila, že celé roky žila s deťmi v strachu, pod fyzickým a psychickým nátlakom, čo ju priviedlo do psychiatrickej starostlivosti. Sama uvádza, že sexuálny život bol násilnícky – aj pri jej nesúhlase bol vyžadovaný pohlavný styk, ktorý sprevádzalo dusenie vankúšom.

Dňa 08.12.2022 bola vypočutá v procesnom postavení svedka poškodeného kontradiktórnym spôsobom XXXXX, ktorá potvrdila predchádzajúce tvrdenia zo svojej výpovede a rozvinula ich o ďalšie okolnosti. Opísala, že útoky a záchvaty agresivity sa prejavili už krátko po svadbe. Napriek tehotenstvu a zdravotným komplikáciám ju manžel neváhal ohrozovať pri šialenej jazde autom s vyhrážkou nárazu do stromu. Po narodení dcéry XXXXX sa jeho výbuchy znásobili – pokúšal sa dieťa dusiť vankúšom a súbežne fyzicky napádal aj ju. Incidenty na verejnosti pokračovali – vulgárne urážky pri pokladni, odchody z obchodu a hysterické scény. Poškodená podrobne popísala, že bola opakovanými útokmi dlhodobo paralyzovaná strachom a nemohla vyhľadať lekársku pomoc, pretože keď bol doma, nepustil ju. Za konkrétnych okolností uvádza: dusenie, škrtenie, údery pästou, vykrúcanie ruky, stúpanie na nohu, časté facky. Jeho správanie podľa nej smerovalo k tomu, že mal radosť z jej utrpenia – keď plakala, upokojil sa. Po týždni-dvoch bez incidentu vždy znova našiel dôvod na útok. Pripomenula aj epizódu pri narodení druhej dcéry XXXXX – keď sa narodila dievča a nie syn, ktorého chcel, údajne vyhlásil, že sa obesí, volal záchranku pre dusenie a následne začal psychiatrickú liečbu u XXXXX XXXXX. Tvrdí, že si sám zlikvidoval zdravotnú dokumentáciu, aby sa o jeho psychických problémoch nedozvedeli v práci. Od roku 2019, keď sa dozvedela o jeho milenke, sa násilie ešte zintenzívnilo. Opísala incident, keď ju uderil do hrudníka, čo bolo lekársky zdokumentované. Rozvod podala v roku 2021 po sérii epizód, keď ju prenasledoval, porušoval zákaz priblíženia a vstupoval do domu s kamarátom, pričom dcéra musela volať mame, aby prišla, lebo sa bála. Poškodená uviedla, že opakovane musela volať políciu, ktorá ho napomínala. Manžel mal aj počas zákazu priblíženia brať jej veci, hrabať v bielizníku a vyhadzovať veci zo skríň. Opísala ďalšie incidenty: búchanie hlavy dcéry XXXXX o stenu v roku 2014, facky a bitie XXXXX pri pokusoch ju chrániť, psychický tlak na deti („XXXXX nebudeš pri mne, nebudeš moja dcéra“). Deti sa báli, tešili sa, keď odchádzal. XXXXX začali v dôsledku stresu padať vlasy, XXXXX sa prejedala a dosiahla váhu okolo 110 kg, obe vyhľadali psychickú pomoc. Poškodená zdôraznila aj neustály psychický teror po rozvode – prenasledovanie autom, fotenie na ulici, sledovanie pri ceste domov, rozbíjanie nábytku a zariadenia, vyhrážky. Sama skončila na PN pre ťažké psychické problémy a zvýšený tlak. Opakovane vyjadrila obavu o svoj život a o bezpečnosť dcéry XXXXX ktorú mal otec odviesť spred školy bez jej vedomia. Uvádza, že celých 23 rokov manželstva žila v prostredí strachu, fyzických útokov, psychického vydierania, sexuálneho násillia a ekonomickej kontroly, čo ju priviedlo do

psychiatrickej liečby. Podľa jej slov sa obvinený nikdy nezmenil, hoci sľuboval, že začne s liečbou, a jeho konanie pokračuje aj po rozvode.

Na zápisnicu o výsluchu svedka bola dňa 09.03.2023 vypočutá XXXXX, ktorá uviedla, že je priateľkou obvineného XXXXX a od mája 2021 s ním žije v spoločnej domácnosti (najprv v podnájme v XXXXX následne v jej dome v XXXXX Zoznámili sa v marci 2021 v čase, keď už bolo podané rozvodové konanie; vzťah podľa nej nezačal skôr. Popisuje ho ako pokojného, starostlivého, neagresívneho partnera, ktorý príležitostne pije víno a neužíva pravidelne lieky. Tvrdí, že k psychiatricke chodil „na nátlak“ manželky a že dlhodobo užíval XXXXX (a ďalší preparát), ktoré po preštudovaní nežiaducich účinkov vysadil bez pozorovaných zmien v správaní; neskôr mal byť vypracovaný znalecký posudok k potrebe liečby. Po rozchode s manželkou sa podľa svedkyne stupňovali konflikty v širšom rodinnom prostredí – „úskalia“ zo strany exmanželky a jej rodiny – najmä okolo starostlivosti o dcéry a režimu domácnosti. Svedkyňa opisuje, že XXXXX „učila“ po nočných zmenách spať a oddychovať (predtým bol zvyknutý hneď pracovať), pričom v spoložití spolu „nadmieru“ nevstupovali do hádok. Postupne sa k nim presunula aj mladšia dcéra XXXXX staršej XXXXX podľa nej dočasne pomáhali, kým sa usadila s priateľom. K rozhodujúcim konfliktom uvádza presun XXXXX od matky: od februára do júna 2022 bola podľa nej nepretržite u nich „bez kontaktu s matkou“, hoci ju rodičia nabádali na komunikáciu. Dňa 30.06.2022 sa XXXXX rozhodla skúsiť striedavú starostlivosť; najprv bola u matky dva dni a následne prešla na dvojtyždňové striedanie. Po návratoch od matky sa podľa svedkyne prejavovala ťažšia komunikácia a bolo nutné „upravovať pravidlá“ domácnosti (ohlásenie príchodov, dodržiavanie hygieny, pranie, stravovací režim). Medzi typické sporné body patrili: požiadavka nahlásiť deň vopred plánovanú dĺžku pobytu mimo domu a s kým je; pravidelná sprcha aj počas menštruácie (podľa svedkyne mala dcéra informáciu, že sa nesmie sprchovať); pravidelné pranie a zdravá, pravidelná strava (dcéra tvrdila, že „vie, kedy je hladná“). Po prechodoch od matky bola XXXXX podľa svedkyne „arogantnejšia“, no spravidla sa do dňa „utriasla“. Svedkyňa opisuje aj spor o očkovanie (február 2022) ako spúšťač konfliktu presunu dieťaťa od matky: XXXXX chcela očkovanie, vyžadovalo súhlas oboch rodičov a matka ho nedala; po hádke volala svedkyňu, že chce odísť. Keďže XXXXX bol na nočnej, svedkyňa prišla so švagrininým priateľom; matka privolala políciu, svedkyňa tiež – po dvojhodinovom riešení sa dohodli, že XXXXX prespí u sestry XXXXX v pondelok išla do školy a následne absolvovali návštevu úradu práce, sociálnych vecí a rodiny; potom už prešla k nim. Odmietala matke písať alebo volať. K praktickej starostlivosti svedkyňa uvádza, že XXXXX mala u nich vlastnú izbu; domácnosť kontrolovala aj „sociálka“ a priestory videla aj krstná matka (sestra poškodená). Svedkyňa s XXXXX zabezpečovali dovoz a odvoz do školy (najprv ZŠ v XXXXX XXXXX od septembra SŠ v XXXXX – prvý polrok vozila svedkyňa ráno autom, popoludní autobus; od decembra dochádzanie autobusom obojstranne). Inciovali aj liečebný redukčný pobyt v kúpeľoch XXXXX ktorý sa pre administratívu nepodarilo zrealizovať; absolvovali lekárske vyšetrenia spojené s nadváhou. XXXXX podľa svedkyne odmietala krúžky; po škole sa učila, pozerali TV, hrali spoločenské hry; neskôr trávila viac času s kamarátkami v XXXXX XXXXX čím vznikali spory o večerné návraty (u otca dôraz na ohlásenie, návrat okolo 18:00; u matky podľa svedkyne voľnejší režim – návraty aj o 21:00, výnimočne okolo 23:00). K vzťahovej dynamike s deťmi svedkyňa tvrdí, že XXXXX k nim chodila bez problémov a dokonca sa u nich rozprávala o tom, „čo má robiť voči matke“; XXXXX v poslednom polroku žiadala rady najmä v bežných veciach (hygiena), pričom nie je

jasné, do akej miery ich následne dodržiavala. Svedkyňa deklaruje, že s XXXXX rodičmi vychádza dobre a označila ich za „srdečných“, ochotných pomáhať; podľa nej sa vzťah XXXXX s nimi za manželstva s poškodenou komplikoval (výtky, že ho „naštengrovali“), čo obmedzovalo aj jeho návštevy u rodičov. Svedkyňa výslovne odmieta, že by v partnerskom spolužití dochádzalo k agresívnym či násilným prejavom zo strany XXXXX – ani v intímnej oblasti; naopak opisuje jeho starostlivosť počas jej dvoch operácií kolena (návštevy v nemocnici, pomoc, zákaz zaťaženia, vozenie). Pri sporoch v ich vzťahu uvádza, že si veci „verbálne vysvetlia“ a hľadajú kompromis, bez eskalácie. Ako významný „časový vzorec“ svedkyňa pozoruje zmeny správania XXXXX tesne pred pojednávaniami o styku či striedavke: 30.06.2022 dcéra žiadala striedavku, následné pojednávanie malo byť v júli 2022; potom pred pojednávaním 30.03.2023 dcéra 05.03.2023 oznámila, že k otcovi nepríde, pričom ako dôvod uviedla odpor k svedkyňi („starala sa jej do života, nie je jej mama“). Svedkyňa dodala, že počas „pol roka u nich“ dcére „skákali a lietali“ – riešili školu, kúpele, financie –, hoci otec platil výživné matke; po návratoch od matky sa podľa svedkyne dcéra vyhýbala domácim pravidlám (pranie, hygiena, režim) a nechcela o nich vopred informovať. K pôvodnému manželstvu XXXXX svedkyňa zopakovala jeho tvrdenia: manželka nepracovala/alebo len minimálne (ZŠ upratovanie s pomocou ďalších osôb), on pracoval na zmeny, mal fušky a staral sa o dom a zvieratá; zásahy svokrovcov do chodu domácnosti a investícií; dovolenky sa údajne dlhodobo neuskutočňovali (prvú vybavila až dcéra). K údajným „útokom na zvieratá“ poskytla rámcové vyjadrenie XXXXX v domácnosti mali sliepky, papagáje a mačku, staral sa o ne on; strihanie zobákov sliepkam malo byť „bežné na dedine“ podľa (už nebohých) svokrovcov. K odovzdávaniu a preberaniu XXXXX pri striedavke svedkyňa uviedla, že ju osobne vozila „tam aj späť“; k súčasnému stavu potvrdila, že od 05.03.2023 dcéra odmieta chodiť k otcovi z dôvodu antipatie voči svedkyňi. Na dopĺňajúce otázky obhajoby k „februáru 2022“ zopakovala, že príčinou bezprostredného odchodu bol spor o súhlas s očkovaním XXXXX polícia bola privolaná oboma stranami, pričom dočasné riešenie s prenocovaním u XXXXX a následná intervencia „sociálky“ viedli k presunu dcéry k otcovi a prerušeniu kontaktu XXXXX s matkou. Svedkyňa celkovo vykresľuje obvineného ako nekonfliktného, starostlivého muža bez prejavov agresie v partnerskom spolužití; konflikty umiestňuje najmä do roviny rodičovských sporov (pravidlá, hygiena, režim, návraty), rozdielnych prístupov matky a otca k voľnému času dcéry a k otázkam zdravotnej starostlivosti (očkovanie), pričom zdôrazňuje vlny zmeny postoja XXXXX pred súdnymi pojednávaniami a jej aktuálne odmietnutie kontaktu z dôvodu antipatie voči svedkyňi.

Dňa 29.05.2023 bola vypočutá svedkyňa **XXXXX XXXXX** ktorá uviedla, že obvinený je jej bratranec a využíva svoje právo a vypovedať nebude.

Vo vyšetrovacom spise poukazujem na č.l. 137, kde sa nachádza čestné prehlásenie svedkyne XXXXX XXXXX o fyzických a verbálnych útokoch obvineného voči poškodenej.

Dňa 27.06.2023 bola vypočutá svedkyňa **XXXXX**, ktorá uviedla, že obvinený je jej otec a využíva svoje právo a vypovedať nebude.

Dňa 27.06.2023 bolo vypočutá – osoba mladšia ako 18 rokov **XXXXX** dcéra obvineného a poškodenej, ktorá k veci uviedla, že vypovedať k veci nebude, nakoľko je dcérou obvineného; následne na základe otázok vyšetrovateľa a obhajcu v základnej miere opísala rodinné pomery a konflikty medzi rodičmi. Spoločnú domácnosť tvorili ona, staršia sestra, matka a otec v rodinnom dome. So sestrou si

rozumela, no vzťahy s rodičmi neboli „ako by mali byť“, spoločné hobby a zmysluplné trávenie času chýbali a v rodine „vždy vznikali len hádky“. Vzťah rodičov hodnotila ako „katastrofa“, s častými slovnými konfliktmi; podľa nej sa navzájom provokovali, často si úmyselne vyhýbali a hádky sa spúšťali „takmer pri každej“ komunikácii, bez jasného typického iniciátora. Konflikty končili buď uzavretím sa každého do vlastnej izby a dočasným mlčaním, alebo pretrvávali v cykloch. K fyzickým útokom uviedla, že medzi rodičmi „dochádzalo aj k fyzickým napadnutiam“, pričom viackrát videla, ako otec matku „drgol“ – popísala to ako časté, bez toho, aby matka padla. Zaznamenala tiež hádzanie predmetov „o zem“ (nie cielene po matke) a aspoň jeden incident, keď po konflikte mala matka modriny (nevedela určiť presné miesto úderu). Ako najzávažnejší zážitok uviedla udalosť „pri schodoch“: po hádke matka vyšla z domu, otec šiel za ňou, v predsieni sú schody, otec matke chytil tričko a svedkyňa – keď sa snažila zakročiť a otca zastaviť – spadla „cez celé schody“. Pôsobilo to na ňu, akoby sa otec chystal matku zbiť; uviedla, že tento moment vnímala ako „dosť hrozný“. Pri tomto incidente mala približne 8 rokov; pri inom, keď si pamätá „modrinu“, odhadla vek okolo 13 rokov. Zároveň zdôraznila, že fyzických inzultácií bolo menej než slovných („nebili sa“), a že sa takým situáciám snažila vyhýbať; nie vždy videla začiatok udalosti. Nezaznamenala, že by matka udrela otca – len že sa bránila. Ako možného ďalšieho svedka starších konfliktov spomenula krstnú (sestru matky), no nebola si tým istá. K starostlivosti o deti uviedla, že domáce práce si v domácnosti delili a obaja rodičia pracovali. Poplatky spojené so školou hradili rodičia (konkrétnu štruktúru nepoznala); k lekárom chodievala prevažne s matkou, občas aj s otcom. Vzťah k rodičom opísala tak, že s matkou „si rozumie“, no hádajú sa pre prebiehajúce spory a neschopnosť rodičov dohodnúť sa „normálne“. K otcovi uviedla, že spolu „vychádzajú dobre“, ale „u oboch si svoje prežila“. Po rozvode podľa nej pretrváva rivalita rodičov, ktorí si „robia naprieky“, čo ju obmedzuje (uviedla príklad, keď matka tvrdila, že otec nechce jej školský výlet; sama nevedela, ako sa rozhodnúť, keďže rodičia sa nevedia dohodnúť). K pobytu u otca uviedla, že po hádke s matkou ohľadom očkovania (február 2022) prešla k otcovi; približne do júna 2022 bola „v kuse“ u otca, bez kontaktu s matkou (matku vtedy zablokovala a nekomunikovali; matka ju podľa sprostredkovaných informácií sledovala cez známych, raz prišla za ňou do školy, no svedkyňa sa s ňou po hádke nechcela rozprávať). Následne prešla na režim striedavého bývania (2 týždne u matky, 2 týždne u otca), až napokon zostala u matky. Ako dôvod návratu k matke uviedla najmä napätie s otcovou priateľkou – pri riešení školských vecí mala svedkyňa pocit, že priateľka „hľadala chybu“ skôr u nej, necítila sa v otcovej domácnosti „ako doma“ (nové prostredie, vlastná izba, rada býva sama, no mala pocit cudzieho prostredia). U matky má trvalý pobyt, v obci má kamarátov, cíti sa komfortnejšie a „lepšie sa vyspi“. K režimu a aktivitám uviedla, že u otca s priateľkou boli na výlete v XXXXX ktorý ju nebavil a necítila, že by sa jej pýtali na názor; u matky zvyčajne nikam nechodia (matku bolia kríže), čas trávi u krstnej, s kamarátkami alebo kartami s mamou. Počas nástupu na strednú musela spočiatku čakať na kľúče od otcovej priateľky, inak režim nebol zásadne odlišný. V období, keď bola u otca, s matkou nekomunikovala; uviedla, že matku zablokovala „lebo bola na ňu našťvaná“ – dôvodom bol nesúhlas matky s očkovaním, ktoré svedkyňa chcela (kvôli voľnočasovým aktivitám). Dodala, že pred tým mali s matkou spory aj kvôli maminmu priateľovi, ktorého nevedela prijať; po ich rozchode sa vzťahy vrátili „ako predtým“. K staršej sestre uviedla, že tá odišla od matky po hádkach, keď od nej matka žiadala finančný príspevok na domácnosť. K súčasným vzťahom /v čase výsluchu/ uviedla, že so sestrou je v kontakte (písomne, osobne sa dlhšie nevideli), s otcom si už

odpisuje len občas; osobne sa naposledy videli asi pred mesiacom, keď si bola po veci. U matky býva od marca. Odpor k otcovej priateľke ako podmienku návratu neuviedla; zdôraznila, že „nechce, aby sa rozišli kvôli nej“, hoci jej súčasný stav nevyhovuje. Na otázku, čo by mal otec spraviť, aby sa kontakt obnovil, svedkyňa uviedla, že je „nahnevaná na oboch“ a po dovŕšení 18 rokov plánuje sa od rodičov „odrezať“ a prerušiť s nimi kontakty, výnimkou je sestra, ktorá jej bola oporou. Na záver vyjadrila ľútosť nad situáciou, želá si rýchle vyriešenie bez naťahovania, s dohodou a vzájomným počúvaním, nie presadzovaním si len vlastného záujmu.

Dňa 27.09.2023 bola vypočutá **svedkyňa XXXXX**, ktorá uviedla, že obvinený je jej bývalý švager a vypovedať odmieta.

Dňa 30.04.2024 bol vypočutý **svedok XXXXX**, ktorý do zápisnice o výsluchu svedka uviedol k veci to, že jeho osobná mienka je, že to rodinný konflikt, kde sa na jednej strane cíti žena urazená, že ju chlap opustil a následkom toho sa stalo to, čo sa vlastne aj deje. Toto sa niekedy aj stávalo aj v Taliansku a muselo prísť k zmene zákona, že každé rodinné nezhody boli domáce násilie. Podľa neho, čo aj počul, že celý opis nasvedčuje tomu, čo je uvedené na Modrom koníku, ako návod, ako urobiť z muža násilníka. Takisto u nich bol cca posledných 5 rokov predtým, ako mali nezhody, nikdy k žiadnemu násiliu nedošlo, nevidel to, skôr pani XXXXX - XXXXX podpichovala do pána XXXXX zas nič nerobí, zas tu sedí atď. Takisto vie, že pán XXXXX pomáhal švagrinej neustále, keď niečo potrebovala, na základe toho neverí tomu, čo sa dozvedel. Takisto chce podotknúť jednu vec, že v ich susedstve je ihrisko športové, detské ihrisko a XXXXX by bolo v dnešnej dobe dajaké násilie, tak si to ľudia automaticky natáčajú na mobil a zdieľajú na sociálnych sieťach a poprípade oznámia polícii násilie. S ich rodinou sa pozná dlho, niekedy chodil s obvineným do školy a potom bol 15 rokov mimo Slovenska, keď staval dom potreboval pána obvineného a riadne mu zaplatil a spojil ich spoločný koníček a to ryby a aj poškodenej svedok pomáhal. Jej sestra mala exekúcie, tak jej poradil, čiže k obom mal rovnaký prístup. Nevie, čo sa v manželstve dialo, nebol až taký blízky, keď tam chodil skôr by povedal, že toho kapitána hrala jeho manželka a on bol ten, kto nosil peniaze a zabezpečoval rodinu, svedok vie, že chodil aj na fušky. K nezhodám v manželstve uvádza, že ho ex manželka stále podpichovala štýlom: „zasa nič nerobíš, kedy pôjdeš zase niečo robiť“ a taktiež neverí tomu XXXXX niekde násilie trvá dlhšie, každý má mobil v ruke, tak si to nahrá a má dôkaz k tomu. Započul, že pani XXXXX ešte pred rozvodom ponúkala ich pozemok na predaj, toto sa rozprávalo po dedine. Bol svedkom ich hádky, keď bol robiť medzi nimi mantinel obom dohovárať, že sú dospelí, že prežili určité manželstvo, že sa majú vedieť rozísť a porozprávať klasicky ako jednoducho niečo skončilo a ide sa ďalej. Nikdy nebol svedkom toho, že by obvinený fyzicky napadol poškodenú, vie, že tam bola policajná hliadka, lebo tam išiel otec obvineného, čo mal veci na dome, lebo to bol jeho majetok a jemu, čo má zhruba 80 rokov, tak ho poškodená hodne urážala až to bolo pre policajnú hliadku nepríjemné. Takisto to vyšetroval Obvodné oddelenie, kde to vlastne bolo uvedené, že ju napadol otec obvineného a vyhrážal sa jej ale nie je si istý, myslí si že. to policajti zmietli zo stola. V dome obvineného sa nachádzal, keď tam spolu žili bol tam viackrát a pomáhal aj poškodenej, chodil robiť medzi nimi mantinel, aby si neskočili do vlasov, povedal aj obvinenému, aby tam bez policajnej hliadky nevstupoval. Vždy, keď tam išiel pre veci bola privolaná policajná hliadka, on tam bol iba ako mantinel svedok a aby niekto neobvinil niekoho z niečoho a bol tam aj v záujme poškodenej, aby k niečomu nedošlo, nakoľko oboch pozval. Obaja majú nahrávky z tých stretnutí, ktoré medzi nimi prebiehali. Veci keď sa brali, vždy bola

volaná hliadka a hliadka nevstupovala takisto do domu to videl. Nevidel, že by obvinený osočoval alebo škaredo sa vyjadroval na adresu poškodenej iba povedal, aby sa dohodli že sa chce rozviesť a rozdeliť si majetok a ukončí to.

Dňa 28.03.2022 vyšetrovateľ OR PZ XXXXX vydal uznesenie v zmysle § 142 ods. 1 Trestného poriadku, ktorým pribral do konania znalca XXXXX z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých na posúdenie osobnosti poškodenej XXXXX XXXXX (*predtým XXXXX ďalej len XXXXX* a dospelé dcéry poškodenej XXXXX, so záverov ktorého vyplýva, že intelekt poškodenej XXXXX XXXXX je v dolnom pásme širšej populačnej normy, zodpovedá aktuálnemu pracovnému zaradeniu a formálnemu vzdelaniu. Pamäť klinicky a testovo bez známk patologického deficitu, koncentrácia pozornosti klinicky znížená, celkovo stav poznávacích funkcií bez forenzne relevantných zmien vo vzťahu k posudzovanému prípadu. Spracovávanie informácií bez podozrenia na organický proces zasahujúci kvalitu kognitívnych funkcií. Bez znakov závažnejšej distorzie reality. Psychotický proces nepravdepodobný. Spracovávanie informácií je viac ekonomické s tendenciou k zjednodušovaniu podnetovej situácie. Kvalita spracovávania je často menej adekvátna, najmä v komplexných situáciách, čo vedie k problémom v sociálnej adaptácii. Znížená komplexnosť vo vnímaní. Je viac angažovaná pri definovaní cieľov, pravdepodobnosť zlyhávania v dosahovaní cieľov sa zvyšuje a medzi dôsledky týchto zlyhaní patria zážitky frustrácie s generovaním negatívnych emócií. Nemá tendenciu ku nekonvenčným rozhodnutiam, ktoré neberú ohľad na sociálne požiadavky, alebo očakávania. Bez znakov pre denné snenie, únikov do fantazijných predstáv. Vyhýbanie sa komplexnosti prekrýva nekonzistentnosť v koncepčnom myslení a výsledkom je oveľa väčšia neefektívnosť, keďže okruh možných konceptualizácií je značne redukovaný. Je náchylná k menej sofistikovanému mysleniu a častejšie zažíva incidenty, kedy sú emócie menej modulované. Prítomnosť úzkosti, ktorá je dôsledkom nadlimitnej záťaže pri aktivácii črty úzkostnosti. Aktuálne prežíva tieseň, negatívna emočná bilancia. Potenciál pre dezorganizáciu postupne vzrastá. Nenachádzame však zásadný nárast podnetovej náročnosti, ako dôsledok nejakého situačného stresu, ako by sme to vzhľadom k udalostiam mohli očakávať. Situačný stres je aktuálne prítomný, nie však nadmerne závažný, dezorganizujúceho rozsahu. História je podrobná a identifikuje situácie, ktoré mohli byť prežívané ako stresujúce. Zvláda štrukturovanejšie situácie (známe predvídateľné prostredie, možnosť použitia rutinných postupov). Emócie majú tendenciu byť nekonzistentné z hľadiska ich vplyvu na myslenie, rozhodovanie a riešenie problémov. Nedostatok konzistentnosti v používaní pocitov často vedie k tomu, že je nimi zmätená. Pocity majú nadmerný vplyv na myslenie, resp. nedovoľujú adekvátne uvažovanie v procese rozhodovania napriek akceptovateľným kognitívnym zdrojom. Nedostatok konzistentnosti môže viesť aj k chybným formám emočných prejavov, ktoré sú okoliu menej „zrozumiteľné“. Prítomnosť nadmerného zaujatia telom svedčí o vysokej miere hĺbania ohľadne tela. Koncepčné myslenie je poznačené pesimistickým nastavením vo vzťahu k sebe, ako aj budúcnosti. Koartovaný, v prežívaní zúžený typ, nezrelý, nevie sa rozhodnúť medzi kognitívitou a afektívitou, častým riešením je „pokús sa a omyl.“ Má viac ťažkostí v situáciách vyžadujúcich zvládanie. Často upadá do dezorganizácie, alebo je neúčinná v konfrontácii s interakčnými nárokmi. Osobnostná organizácia je menej zrelá, čo podmieňuje vulnerabilitu voči problémom pri zvládaní požiadaviek každodenného života. Tieto ťažkosti sa obvykle manifestujú v interpersonálnej sfére a ľahko prispievajú k problémom s kontrolou. Zvýšená úzkosť, prítomnosť emočnej konštrikcie, prežíva tieseň. Situačný stres je prítomný. Stres má pravdepodobne

závažnejší dopad hlavne na emócie, tie sú zraniteľnejšie, aj ich kontrola je narušená. História je podrobná a identifikuje situácie, ktoré mohli byť prežívané ako stresujúce. Frekvencia prípadov, kedy sú emócie menej dobre modulované, alebo naopak zadržované, alebo myslenie je menej sofistikované, bude pravdepodobne vyššia. Týmto štýlom sa zvyšuje vulnerabilita, pretože táto predispozícia zriedka vedie k adaptívnemu, alebo účinnému správaniu v zložitom prostredí. V modulovaní emočných prejavov je nápadne nízka kvalita. Ide o prejav impulzivity a nezrelosti, ľahostajnosť, čo sa týka kontroly. Dôsledky zlyhávania modulácie majú negatívny dopad na sociálne prispôsobenie. Dostáva sa do situácií, v ktorých je emočná expresia neprimeraná okolnostiam. Nie sú prítomné znaky sociálneho negativizmu, opozičnictva. Poškodená sa menej zaujíma a je menej ochotná spracovávať emočné podnety. Je tendencia preferovať limitovanú komplexnosť. Interpersonálna percepcia je charakterizovaná osobnosťou so zníženou kvalitou sociálnych zručností. Interpersonálne interakcie neočakáva v pozitívnej forme. Agresívne impulzy potláča. Vníma sa negatívne vo vzťahu k okoliu. Absentujúca introspekcia je prekážkou k dozrievaniu. Čo sa týka vlastných vzťahov, často má väčšie očakávania, než je primerané. Prítomnosť závislej orientácie môže ovplyvňovať interpersonálne vzťahy, ale môžu byť aj prejavom potreby podpory. Bude inklinovať k väčšiemu spoliehaniu na druhých, čo sa týka vedenia a podpory. V interpersonálnych otázkach bude mať skôr naivné očakávania, že druhí budú tolerantní k jej potrebám a nárokom. Sebahodnotenie je nízke, negatívny odhad osobnej hodnoty. Neboli zistené znaky svedčiace pre zneužívanie návykových látok. Osobnosť nevykazuje akcentáciu antisociálnych rysov. Hodnotový systém je väčšinový. Z hľadiska globálneho prispôsobenia, vrátane pracovného a absencie kriminálneho správania je sociálne nenápadná. V čase vyšetrenia sú prítomné znaky svedčiace pre reakciu na stres, čo je vzhľadom k zníženej kapacite pre zvládanie stresu očakávateľné. Uvedené je dôsledkom tak záťažovej životnej situácii v konfliktnom manželskom vzťahu, ako aj pretrvávajúcej záťaže v súčasnosti, nakoľko nedošlo k adaptácii na neistotu spojenú s ďalším vývojom situácie hlavne vo vzťahu k deťom a náhlejšej osamelosti so stratou sociálnych väzieb. Psychologickým vyšetrením, ktoré bolo vykonané, bolo zistené, že u poškodenej ide o osobu, kde znaky svedčiace pre akútny psychotický proces nezaznamenali a pri zohľadnení klinického psychologického vyšetrenia (pozorovanie, klinické interview) sú nepravdepodobné. Organické poškodenie CNS nepravdepodobné. Osobnosť s primeraným, forenzne irelevantným stavom poznávacích funkcií je charakteristická zúženým prežívaním, kde je rozhodujúca nestabilita a nepredvídateľnosť v používaní racionálnych vs emočných mechanizmov v rozhodovacích a zvládacích procesoch. Neboli zistené znaky svedčiace pre zneužívanie návykových látok, nevykazuje akcentáciu antisociálnych rysov. Hodnotový systém je väčšinový a prosociálne orientovaný. V čase vyšetrenia sú prítomné znaky svedčiace pre miernu reakciu na stres, čo je vzhľadom k zníženej kapacite pre zvládanie stresu v konfliktnom vzťahu a následnej záťaži spojennej s odchodom, trestným konaním s ohľadom na bývalého partnera a obavami o budúcnosť vrátane adaptácie na novú rodičovskú pozíciu pri narušení väzieb s deťmi očakávateľné. Nie je zrejмый závažnejší dopad na psychiku, nakoľko nevykazuje tak významný rozsah, ktorý by bol prekážkou k zvládaniu bežných životných úloh. Miernym rozsahom rozumieme, že nejde o stav, ktorý by viedol sám o sebe k zásadnej dezorganizácii regulácie správania a schopnosti výkonu bežných životných nárokov. Znalci je známe, že sa tento dopad odráža v pracovnej neschopnosti, nie je však jasný podiel iných somatických faktorov a uvedené je v kompetencii psychiatra. Samotná úzkosť a výkyvy v pozitívite

prežívania sú dané jadrovými črtami osobnosti v zmysle zníženej kapacity pre zvládanie záťaže, s tým súvisiacej emočnej nestability, celkovej nezrelosti pri absencii primeranej introspekcie. Prítomnosť negatívnej percepcie budúcnosti, ako kognitívneho nastavenia vo vzťahu k riešeniam zhoršuje konceptualizáciu. Koncepčné myslenie je poznačené pesimistickým nastavením a príspevkom k negatívnej emočnej bilancii. Spisový materiál poskytuje prehľad interakcií poškodenej s partnerom (bývalý manžel) v kontexte nárastu napätia medzi nimi s ohľadom na prebiehajúci rozvod, majetkové vysporiadanie a vzťahy k deťom. Z uvedeného vyplýva, že vzťah bol v manželstve konfliktný a teda bol zdrojom stresujúcej záťaže, tento stav sa prehĺbil po rozvode. Odraz tohto stavu nachádzame na vyšetrení, kde pravdepodobne jej stav je daný nielen dopadmi v čase spoločného súžitia v partnerskom vzťahu, ale i po jej izolácii od partnera po odchodoch mimo spoločný domov. Táto záťaž je daná zníženou adaptačnou schopnosťou na nové podmienky v ktorých sa vyskytujú stresujúce prvky, ako je zmena sociálneho prostredia pre poškodenú, resp. obavy z vývoja situácie pri negatívnej percepcii budúcnosti. Syntézou dostupných údajov o vzťahu, ktoré bolo jednoznačne zdrojom konfliktov bez toho, aby znalec posudzoval mieru „zodpovednosti“, čo samé o sebe je nemožné, je možné konštatovať psychologickú zrozumiteľnosť podania trestného oznámenia vyšetrenou v kontexte črt jej osobnosti, ako rozhodnutie v emočnej záťaži pri podpore externými mechanizmami (psychiater). Z psychologického hľadiska je potrebné zhodnotiť uvedené skutky vo vzťahu ku komplexnejšiemu stavu- týranie, ako aj psychické dopady, následky takéhoto konania na poškodenú osobu. Pri týraní z psychologického hľadiska nejde o skutky, ktoré sú dôsledkom straty kontroly v konfliktnnej interakcii, kde si partneri presadzujú svoje záujmy, pričom jeden z nich je obyčajne slabší (telesne, psychicky, alebo inak špecificky s ohľadom na predmet sporu) a z konfrontácie obyčajne vychádza ako "porazený". Vo vzťahu k nášmu prípadu poukazuje znalec na skutočnosť, že vyšetrená poškodená pravidelne nevykazuje ustupovanie z uspokojovania vlastných potrieb, presadzuje si záujmy, ktoré podľa nej zodpovedajú jej nárokom vo vzťahu k výchove detí, kde zaujíma aktívny postoj, snahy vzdorovať nemajú ustupujúcu tendenciu. Pokiaľ by bol tlak zo strany podozrivého zásadný, presahujúci jej kapacitu pre zvládanie je vysoko pravdepodobné, že by došlo k prehľbovaniu neschopnosti vzdorovať, zachovať si realistický náhľad na situáciu v rodine. Táto sa končí rozvodom, ktorý iniciovala poškodená a dokázala zaujať odpor voči prejavom manžela. Od času spoločného spolujitia, ako aj po rozvode a následnom rozchode by malo byť možné hovoriť o systematickom tlaku vytváranom jednostranne zo strany (bývalého) manžela. Uvedené je však možné konštatovať až po preskúmaní ich vzájomnej interakcie, k čomu znalec uviedol, že je potrebné vyšetriť aj bývalého manžela. Za nutnú podmienku, bez ktorej nie je domáce násilie týmto v pravej podstate považujeme: V incidentoch existuje trvalá a nemenná diferenciácia rolí na obeť a páchatela. XXXXX 2008). Z uvedeného v našom prípade by mala vyplývať jasná vzťahová asymetria, ktorá by bola stabilná. Znalec je názoru, že vyšetrená na emočnej úrovni je schopná rozhodnutia žiť bez partnera, čo preukázala, nevykazuje kolísavé postoje ostať od neho izolovaná (vynútenie rozdelenia domácnosti), nie je od neho emočne závislá, napriek svojej tendencii k sociálnej závislosti. Pre komplexné posúdenie mechanizmov „týrania“ teda vytvárania jednoznačnej role „tyrana a poškodenej“ je potrebné vyšetriť obe osoby, aby sa mohli posúdiť interakčné zvláštnosti a len takto je možné z psychologického hľadiska vykonať analýzu „týrania“, čo je predmetom rozboru v posudku po vyšetrení potenciálneho „tyrana“, kde sa získajú podklady pre vykonanie integrácie poznatkov a priebehu ich

vzájomnej interakcie. Znalec uvádza, že zo spisu sa vytvára dojem, že nachádza kolísanie v roliach, čím sa znižuje pravdepodobnosť, že ide o domáce násilie s definovaním role týranej osoby, alebo "tyrana". Znalec je názoru, že v posudzovanom prípade môže ísť aj o situačne podmienený konfliktný stav bez jednostrannej prevahy niektorého z partnerov.

Pre posúdenie poškodenej, ako týranej osoby použil znalec niekoľko kritérií, ktoré sa v detailoch odlišujú, v zásade však kopírujú rovnakú podstatu:

K prejavom týranej osoby patrí: XXXXX 2008)

- *zmeny v emocionálnych reakciách – pocity viny, hanby, strachu, zablokovanie prejavov zloby alebo hnevu, ktorú popisujeme ako nápadnú ústretovosť, snahu za každú cenu vyhovieť (XXXXX)*
- *zmeny v hodnotení vlastnej osoby a ostatných ľudí – sebaobviňovanie, strata viery, že svet je bezpečné miesto, naučená bezmocnosť a manipulácia s realitou – to znamená, že si obeť vytvára zdanlivo logické vysvetlenie toho, čo sa deje, aby sa neznesiteľná realita stala prijateľnou. Podlieha tak iracionálnym presvedčeniam, napríklad že agresor je onnipotentný, všetko sa dozvie a všetko dokáže ovládať. Pre obeť je bezpečnejšie vo vzťahu zostať, než iniciatívne odísť. Vinu na incidentoch pripisuje hlavne sebe, čo je dôležitý znak pre rozlíšenie pravej a falošnej obete. Pravá obeť minimalizuje závažnosť, falošná obeť skôr realitu prikrešľuje (pravá nedáva podrobné, vzletné opisy procesov týrania). (XXXXX.)*
- *symptómy distresu - poruchy spánku, pozornosti, depresia, suicidálne myšlienky, flashbacky, vyhýbanie sa určitým podnetom vo vzťahu s týraním, úzkosťnosť. Tato skupina príznakov sa prekrýva s PTSD, z hľadiska exaktnej diagnostiky nemusia byť naplnené všetky kritériá pre posttraumatickú stresovú poruchu, ale môže byť naplnené kritérium pre inú neurotickú poruchu z hľadiska adaptácie, akútnej reakcie na stres a pod. K týmto je potrebné zistenie, že sú v priamej súvislosti s týraním, nakoľko môže ísť aj o prejavy poruchy inej etiológie, napr. dekompenzáciu poruchy osobnosti. (Čiastočne zistené)*
- *znížená akcieschopnosť - týraná osoba neverí možnému riešeniu situácie (XXXXX)*
- *sebazničujúce správanie (XXXXX)*
- *bezmocnosť voči násilníkovi (nerozvinula sa, bráni sa aktívne)*

alebo z iného zdroja: XXXXX in XXXXX 2005)

- *žena akceptuje zodpovednosť za aktivity týrajúceho partnera (XXXXX)*
- *obeť nie je schopná pripísať zodpovednosť za násilie nikomu inému, okrem seba (XXXXX)*
- *obáva sa o svoj život, alebo svojich detí (čiastočne splnené)*
- *verí, že týrajúci partner je onnipotentný a vševedúci (nesplnené)*

Po zasadení výsledkov vyšetrenia do kontextu uvedených kritérií znalec konštatuje, že u vyšetrenej zistil znaky, ktoré len v minimálnej miere spĺňajú psychologické

kritéria typické pre jej rolu týranej osoby. Zjavné však je že spolužitie bolo zdrojom záťaže, ktorá mala vplyv na jej psychický stav. Tu je tiež potrebné poznamenať, že jej pocity v jednotlivých fázach vnímania situácie sú autentické, nedochádza k vedomému skresľovaniu, nejde o zámerný (vedomý) proces. Ide o snahu nájsť pomoc (oporu) v systéme, čo je psychologicky zrozumiteľné pri poznatkoch o jej osobnosti. Sumárne znalec konštatuje vo vzťahu ku konfliktom a atakom zo strany partnera voči poškodenej, že nie je možné z psychologického hľadiska vylúčiť (ani to nemôže byť cieľom posudku psychológa), že sa tieto v základných rysoch udiali tak, ako boli poškodenou opísané. Vo vzťahu k "týraníu" poškodenej znalec vyslovil stanovisko v tomto rozbere a domnieva sa na základe množstva uvedených kritérií, že z psychologického hľadiska v minulosti prebiehajúci proces týrania sa dá posúdiť len pokusom rekonštrukcie interakcie oboch osôb z psychologického (nie z vecného) hľadiska, čo môže byť predmetom posudku po vykonaní vyšetrenia druhej osoby. Uvedené je psychologickým príspevkom ku konečnému zhodnoteniu naplnenia skutkovej podstaty týrania súdom z právneho hľadiska. Z hľadiska všeobecnej vierohodnosti u poškodenej znalec nenachádza známky svedčiace pre psychotický proces vedúci k distorziám v realite. Rovnako nenachádza znaky svedčiace pre poškodenie kognitívnych funkcií, hlavne pamäti a myslenia v súvislosti s možným závažným organickým poškodením mozgu. Osobnostné charakteristiky prispievajú k dôvodom znížiť všeobecnú vierohodnosť poškodenej vzhľadom na významný vplyv emócií na rozhodovacie a zvládacie procesy, ktoré sa dejú náhodne, bez kvalitnej účasti myslenia. Nízka pravdepodobnosť abúzu alkoholu, nepravdepodobná prítomnosť závislosti od alkoholu, nepravdepodobný abúzus iných psychotropných látok nemenia celkovo všeobecnú vierohodnosť negatívnym spôsobom. Všeobecná vierohodnosť poškodenej, ako charakteristiky osobnosti, ktorá sa nijakým spôsobom nevzťahuje ku konkrétnym výpovediam je vzhľadom k uvedeným faktom vyplývajúcim z komplexného psychologického vyšetrenia považovaná za zníženú. Poškodená hodnotí a vníma svoj vzťah k podozrivému negatívne s minimom pozitívnych príspevkov do celkového hodnotenia. Ich spolužitie hodnotí ako prevažne konfliktné, neuspokojivé a vzťahy v rodine, ako narušené, za aktuálnej účasti detí na ich konflikte, ktoré mali byť zmanipulované otcom. Poškodená dokáže správne vnímať prežité udalosti na faktickej úrovni, pričom interpretácia súvislostí môže byť prechodne emočne skreslená s ohľadom na kognitívne charakteristiky uvedené v posudku. Neboli u nej zistené tendencie ku klamstvu, fabulácii, fantázii, skresľovaniu prežitých udalostí, pričom tendenciou rozumieme prevažný spôsob spracovania reality a pamäťového materiálu. Výpoveď poškodenej je možné považovať za špecificky vierohodnú, bez závažnejšieho narušenia tejto psychologickéj charakteristiky jej výpovede u znalca k veci. Znakom typickým pre týranú osobu je zistená reakcia na stres, pričom iné znaky typické pre psychologické posudzovanie prítomnosti znakov typických pre týrané osoby znalec v tomto prípade nenašiel. Tento znak (reakcia na stres) sa môže vyskytovať aj ako následok vzájomnej konfliktnosti, prípadne iných vyvolávajúcich faktorov situačne nadobúdajúcich na význame v kontexte poznatkov o osobnosti. Z psychologického hľadiska pravdepodobne nejde o mechanizmus týrania. Tieto znaky poškodená väčšinou nenapĺňa. Znakom typickým pre týranú osobu, ktorý vyšetrením zaznamenali je reakcia na stres, pričom iné znaky pre psychologické posudzovanie prítomnosti znakov typických pre týrané osoby nenachádzajú. Konfliktnosť v manželstve počas jeho trvania a tesne po rozvoze ovplyvnila obvyklý spôsob života poškodenej rozvojom znakov typických pre reakciu na stres s výskytom týchto znakov aj v čase vyšetrenia znalcom. Poškodená sa správala v konfliktných

situáciách v prípade, že s konaním podozrivého nesúhlasila s obranným odstupom od nárokov situácie, kde dokázala zachovať náhľad na situáciu a prispievala k vytváraniu rovnováhy v systéme rodiny. Takto prejavovala odpor verbálne, presadzovala svoj vlastný názor a k zásadnej zmene došlo po rezignácii na dovtedajší spôsob koexistencie s manželom s vyústením do rozvodu. Psychologické vyšetrenie poškodenej nenasvedčuje tomu, že by mohla trpieť psychickými poruchami v zmysle choroby (psychóza, organické zmeny na CNS, závažná afektívna porucha. Psychiater môže posúdiť rozsah reakcie na stres a jej bližšiu špecifikáciu v diagnostickom systéme, napr. či ide o PTSP. Interakčné zvláštnosti typické pre týranie z psychologického hľadiska je možné posúdiť po vyšetrení všetkých zúčastnených osôb.

Znalecké skúmanie XXXXX nebolo uskutočnené z dôvodu jej nespolupráce.

Dňa 13.04.2022 vyšetrovateľ OR PZ XXXXX vydal uznesenie v zmysle § 142 ods. 1 Trestného poriadku, ktorým pribral do konania znalca XXXXX z odboru Zdravotníctvo, odvetvie psychiatria na posúdenie následkov na duševnom zdraví poškodenej XXXXX XXXXX. Znalec ku dňu 11.05.2022 vypracoval znalecký posudok na XXXXX XXXXX kde uviedol záver: „Posttraumatická stresová porucha sa vyvinula v súvislosti s dlhotrvajúcou traumatizujúcou situáciou, ktorá pretrvávala od presne nezisteného času, zhruba od novembra 1998, kedy sa narodila staršia dcéra XXXXX a pretrvá doteraz. Exmanžel ju bil, týral, ponižoval, vulgárne jej nadával a hoci sú od novembra 2021 rozvedení, teror pretrváva dodnes, vypisuje jej SMS, fotí sa s ústrižkami od plynu, vyhráža sa jej, mladšiu dcéru nevidela dva mesiace, je u neho a jeho frajerky. Ona sa budí v noci každú hodinu, zvracia, je spotená, keď ide preč, zamyká každú miestnosť, bojí sa, on má kľúče od domu. Pred dvomi rokmi sa zmenila, všetci jej hovorili, že jej dáva niečo do pitia. Ona sa ho veľmi bojí, prenasleduje ju stále a všade napriek tomu, že má frajerku XXXXX Posttraumatická stresová porucha vznikla v príčinnej súvislosti s traumatizujúcou udalosťou, teda konaním podozrivého. Pre pretrvávajúce ťažkosti pravidelne v mesačných intervaloch navštevuje psychiatra.

Dňa 20.10.2022 vyšetrovateľ OR PZ XXXXX vydal uznesenie v zmysle § 142 ods. 1 Trestného poriadku, ktorým pribral do konania znalca XXXXX . XXXXX XXXXX z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých na posúdenie osobnosti obvineného, ktorý podal znalecký posudok so záverov ktorého vyplýva, že u obvineného ide o osobu s intelektom v dolnom pásme populačnej normy a stavom poznávacích funkcií bez ich významnejšej alterácie vo vzťahu k prípadnému organickému procesu, resp. prítomnosti psychotického ochorenia, ktoré v kontexte klinického vyšetrenia v jeho čase znalec vylučuje. Obvinený vykazuje sklony správať sa za bežných okolností spôsobom, ktorý je vo väčšinovej zhode so spoločenskými požiadavkami, alebo očakávaniami. Pod vplyvom silnej emočnej záťaže, resp. v situáciách, ktoré vníma ako nejednoznačné a kognitívne náročné, môže reagovať menej adekvátne. Prípadné agresívne konanie nie je typické pre osobnosť obvineného, pokiaľ sa vyskytne, môže byť dôsledkom situačného zlyhania v nadmernej a pretrvávajúcej interpersonálnej záťaži, ako reaktívny stav. Jeho hodnotový systém nie je v rozpore s väčšinovým bežnej populácie. Vo vzťahu k posudzovanému prípadu znalec konštatuje, že obvinený v čase znaleckého

vyšetrenia býva v jednej domácnosti s priateľkou a každé 2 týždne uňho býva mladšia dcéra XXXXX. So staršou dcérou, ktorá žije s priateľom, je v pravidelnom kontakte. S poškodenou boli zosobášení takmer 23 rokov. Obvinený opisuje toto manželstvo ako z veľkej časti nefunkčné, už krátko po svadbe. Negatívne emócie vo vzťahu k bývalej manželke sa mu spájajú najmä s obdobím po narodení detí, kedy stupňujúcim sa konfliktom pripisuje vinu aj rodičom poškodenej a jej blízkeho vzťahu k nim, nakoľko mal obvinený pocit, že títo príliš zasahovali do ich rozhodnutí, a tým sa emočne dostával do nekomfortnej a znevýhodnenej pozície, kedy sa mu nedostávalo pocitov rovnocennosti vo vzťahu s poškodenou, a kedy nemal možnosť napĺňať svoje predstavy o manželovi/partnerovi. Postupom času sa hrotili vzájomné konflikty ohľadom výchovy, ale aj konflikty spôsobené nízkou schopnosťou odčítavania vzájomných potrieb a očakávaní oboch vo vzťahu. Miesto tolerancie začali u každého z nich prevládať negatívne emócie hnevu a zlosti na druhého, ktoré viac krát vyústili do vzájomných konfliktov, kedy si obaja presadzovali svoje potreby a očakávania s vyústením do konfliktov a hádok, vzhľadom na ich sociálne nedostatočné zručnosti a emočnú nezrelosť (ohľadom poškodenej tak ako vyplýva zo záverov XXXXX *„Interpersonálna percepcia je charakterizovaná osobnosťou so zníženou kvalitou sociálnych zručností. Interpersonálne interakcie neočakáva v pozitívnej forme. Agresívne impulzy potláča. Vníma sa negatívne vo vzťahu k okoliu. Absentujúca introspekcia je prekážkou k dozrievaniu. Čo sa týka vlastných vzťahov, často má väčšie očakávania, než je primerané....Bude inklinovať k väčšiemu spoliehaniu na druhých, čo sa týka vedenia a podpory. V interpersonálnych otázkach bude mať skôr naivné očakávania, že druhí budú tolerantní k jej potrebám a nárokom.... V modulovaní emočných prejavov je nápadne nízka kvalita. Ide o prejav impulzivity a nezrelosti, ľahostajnosť, čo sa týka kontroly. Dôsledky zlyhávania modulácie majú negatívny dopad na sociálne prispôbenie. Dostáva sa do situácií, v ktorých je emočná expresia neprimeraná okolnostiam.“*).

Zo psychologického hľadiska existujú rôzne typológie domáceho násillia. Týranie je len jednou z nich. Stelesňuje pôvodný význam „domáceho násillia“. Z pohľadu teórie domáceho násillia je kľúčovým znakom týrania asymetrický vzťah medzi partnermi, v ktorom jednoznačne dominuje tyran. Ten určuje a ovláda partnerské spolužitie vo všetkých jeho dimenziách, obeť sa podrobuje, ustupuje. Dynamiku spolužitia a samotného násillia utvára tzv. kruh moci a kontroly XXXXX XXXXX in XXXXX (2020). Ide o vzorec emocionálneho, psychického týrania a fyzického násillia, pomocou ktorého je partner/ka manipulovaný/á a kontrolovaný/á. Tyrani vo svojich postojoch schvaľujú násillie.

Kontrolujúce správanie tyrana voči obeť sa prejavuje typicky najmä ako:

- Obmedzovanie kontaktov s rodinou, blízkymi, ide o sociálnu izoláciu
- Vyžadovanie detailných informácií o pohybe a aktivitách obeť
- Skryté alebo zjavné kontrolovanie všetkých kontaktov na sieťach a v realite
- Zrušenie účtov na sociálnych sieťach (fcb, ig,...)
- Zákazy vychádzania
- Obmedzovanie potreby seberealizácie

Tento prípad vo väčšine kritérií nespĺňa znaky naplňajúce znaky týrania – spis nepoukazuje na to, že by poškodená bola obmedzovaná obvineným v kontaktoch s rodinou alebo blízkymi ľuďmi. Dokonca sa rodičia poškodenej, podľa vyjadrenia obvineného, v minulosti stávali aktívnymi účastníkmi vysoko konfliktného vzťahu, kde obvinený cítil prevahu rodiny poškodenej a bol postavený v rodine do nevýhodnej pozície. Uvedené pôsobilo pre obvineného mätúco a nejednoznačne (nakoľko jeho predstava rodiny znamenala v čase manželstva symetrickú pozíciu jeho ako muža a jeho manželky, kde mali rozhodovať spoločne oni dvaja bez aktívnej účasti ďalších osôb), čo mohlo uňho vyvolať pocity frustrácie, kedy majú uňho emócie dopad na myslenie v smere nižšej organizovanosti a kedy sa môžu uňho vyskytovať reakcie impulzívneho charakteru. Tento jeho stav znásobovali, preňho nepochopiteľné, reakcie poškodenej, pokiaľ si presadzovala svoje potreby a predstavy s nedostatočnou schopnosťou vnímania potrieb obvineného (napr. nákupy po nočnej, nároky na obvineného nad limit jeho zvládacích mechanizmov). Uvedené poukazuje na vyššiu pravdepodobnosť, že XXXXX sa v týchto situáciách vyskytlo násilie (čo je predmetom dokazovania na súde), išlo o reakcie reaktívneho charakteru, ktoré pramenili z potreby uvoľnenia frustrácie a ako výsledok menej efektívneho rozhodovania pod výrazným vplyvom emócií. Reakcie obvineného v tomto prípade nie sú prejavom snahy o kontrolu poškodenej, ale snahou získania kontroly nad svojim životom a nad svojou nerovnocenne vnímanou partnerskou pozíciou. Potreba kontroly každého pohybu tiež nebola v tomto prípade zistená, nakoľko obvinený veľa času trávil mimo rodiny v rámci svojich pracovných povinností, nemal potrebu poškodenú kontrolovať – sám mal odmietať ju voziť do práce, na čom mala však poškodená nástojiť v zlom počasí. Uvedené taktiež znižuje pravdepodobnosť prítomnosti týrania zo strany obvineného ako snahy o jednoznačnú kontrolu a prebratia stálej moci nad poškodenou ako obeťou týrania.

K prejavom moci patria najmä:

- Incidenty s fyzickým alebo sexuálnym násilím
- Verbálne deptanie, napríklad vyzývanie k samovražde
- Zastráňovanie a vyhrážanie
- Prinútenie obete robiť veci, ktoré nechce
- Poškodzovanie vecí alebo zvierat s cieľom ublížiť obeti
- Devalvácia a ponižovanie obete aj pred okolím
- Manipulatívne prejavy voči obeti
- Ekonomické zneužívanie

Násilie a manipulácia sú v prípade týrania používané s chladnou hlavou systematicky, kedy prejavy ľútosti sú u tyrana vzácné alebo účelové. V tomto prípade sú prítomné niektoré prejavy ako u obvineného, tak u poškodenej, kedy avšak u oboch s veľkou pravdepodobnosťou išlo o získanie výhod v konflikte a debaklovo fungujúcom a následne končiacom vzťahu, kedy tieto reakcie majú silný emočný náboj, neboli tak pravdepodobne systematicky racionálne plánované. Znalec preto

nepredpokladá uvedené prejavy moci u obvineného, ani u poškodenej za znak týrania.

Iné zdroje taktiež uvádzajú, že zo psychologického hľadiska je pojem „týranie“ len jednou z variant kategórie „domáceho násillia“. Tento pojem „domáce násillie“ zahŕňa rozmanité vzorce násilných prejavov. Niekedy sa „týranie“ zvykne označovať aj ako „intímny alebo partnerský terorizmus“. Podľa XXXXX (2008, in XXXXX Forenzní psychologie, 2013) ide v tomto prípade o vysoko traumatizujúci vzorec obsahujúci kontrolovanie a manipuláciu s obeťou, kedy sa snaží „tyran“ o vytvorenie asymetrického vzťahu s obeťou. Motív násilníckej osoby nemožno hľadať v nízkej frustračnej tolerancii, impulzivite či v absentujúcom sebavedomí. Agresor ani vo fáze incidentu nekoná „pod stratou kontroly“, ale za účelom získania či udržania kontroly. Jednotlivým incidentom týrania teda neprechádzajú hádky alebo spory medzi partnermi. Štartérmi týrania bývajú rôzne drobné podnety. Príznačná pre týranie je skutočnosť, že incidenty nesúvisia s konfliktami medzi partnermi. Konflikty v zmysle „stretu dvoch alebo viacerých rovnocenných strán“ sa vo vzájomnom spolužití veľmi nevyskytujú. Týraná žena nemá totiž odvahu oponovať rozhodnutiam a príkazom partnera. (in XXXXX Forenzní psychologie, 2013, str. 237). K uvedenému znalec poukazuje na závery XXXXX ktorý konštatuje, že *„Poškozovaná sa správala v konfliktných situáciách v prípade, že s konaním podozrivého nesúhlasila s obranným odstupom od nárokov situácie, kde dokázala zachovať náhľad na situáciu a prispievala k vytváraniu rovnováhy v systéme rodiny. Takto prejavovala odpor verbálne, presadzovala svoj vlastný názor a k zásadnej zmene došlo po rezignácii na dovtedajší spôsob koexistencie s manželom s vyústením do rozvodu....“* Znalec v dostupných materiáloch rovnako nenachádza popis situácií, kde by obvinený, podľa vyjadrenia poškodenej, mal konať bez straty kontroly nad svojimi emóciami. Práve naopak, poškodená udáva, že obvinený bol v časoch incidentov frustrovaný a po hádkach (a ňou udávaných incidentoch) mal obvinený byť emočne labilný, dokonca udáva u obvineného pokusy o samovraždu.

Keďže znalec nachádza v analýze dynamiky ich vzájomného vzťahu asertívnu schopnosť poškodenej oponovať a vzdorovať obvinenému v hádkach, ďalej nachádza zachovaný náhľad poškodenej na situáciou XXXXX a zároveň na strane obvineného znalec nenachádza sklony ku agresívnemu správaniu pri dosahovaní svojich cieľov, rovnako nenachádza prítomnosť znakov poukazujúcich na disocálne správanie (bezemočné, chladné, protizákonné či protispoločenské) ani nezisťuje potrebu obvineného mať nad poškodenou moc či kontrolu, zo psychologického hľadiska týmto znalec považuje pravdepodobnosť týrania poškodenej zo strany obvineného za vysoko nepravdepodobnú. Viac pravdepodobné sa javí byť, že vzťah obvineného a poškodenej nesie znaky konfliktného až debaklového symetrického vzťahu dvoch nezrelých osobností, vyeskalovaného rozpadom rodiny, boja o spoločné dieťa (ml.XXXXX) a spoločné majetky.

V rámci psychologickéj analýzy možno v prípade vzťahu poškodenej a obvineného poukázať na u oboch zníženú frustračnú toleranciu, ako aj na poškodenej emócie, ktoré majú tendenciu byť nekonzistentné z hľadiska ich vplyvu na myslenie, rozhodovanie a riešenie problémov u poškodenej, ako aj na nedostatok

konzistentnosti, ktorý môže viesť k chybným formám emočných prejavov, ktoré sú okoliu menej „zrozumiteľné“. (XXXXX Uvedené pôsobilo v rámci dynamiky vzťahu s obvineným ako zdroj prežíanej frustrácie u obvineného, u ktorého znalec zisťuje sociálnu a emočnú nezrelosť, a tendencie ku dezorganizovanosti a chybným úsudkom v situáciách, ktoré obvinený vníma ako nejasné, nejednoznačné a ťažko zrozumiteľné. Takto obaja prispievali ku eskalovaniu vzájomného konfliktného vzťahu svojimi nezrelými osobnosťami, kedy obaja reagovali typicky pre svoju osobnostnú štruktúru (dezorganizácia, chybný úsudok, impulzívne správanie, nečakané a pre partnera/ku nezrozumiteľné reakcie). Uvedené podporuje psychologickú vyrovnanosť vzťahu poškodenej a obvineného a výrazným spôsobom znižuje zo psychologického hľadiska pravdepodobnosť týrania poškodenej zo strany obvineného. Toto konštatovanie znalca je podporené aj závermi XXXXX „*Znakom typickým pre týranú osobu, ktorý sme vyšetrením zaznamenali je reakcia na stres, pričom iné znaky typické pre psychologické posudzovanie prítomnosti znakov typických pre týrané osoby nenachádzame.*“. U obvineného znalec identifikuje ambitentný typ, čo sa prejavuje nestálou identifikáciou s extravertným či introvertným štýlom. Takýto štýl by sa dal charakterizovať nekonzistentnosťou v zvládaní frustrácie, ťažšie predvídateľným správaním a neurčitým sebaobrazom. V ňom si vyšetrovaný uvedomuje absentujúcu preferenciu, čo je okrem iného tiež znakom nezrelosti osobnosti. Takáto osobnosť v kombinácii so zníženou toleranciou frustrácie bude náchylnejšia na prejavy impulzivity v správaní, myslení a afektivite. V takýchto prípadoch u neho dochádza k dezorganizácii, strate kontroly nad vlastnými nepríjemnými a nevítanými pocitmi. V jasne štruktúrovaných a dobre predvídateľných podmienkach však vyšetrovaný bude schopný fungovať adaptívne a v zhode s väčšinovým spoločenským správaním. V špecificky emočne nabitých situáciách, ktoré ho zastihnú nepripraveného, a ktoré vníma ako stresujúce alebo ohrozujúce jeho integritu, dochádza uňho k chybám v mediačnom procese, t.j. môžu nastať ukvapené rozhodnutia. V takýchto situáciách je náchylný k zlyhaniu racionálnej kontroly a nepremysleným a unáhleným reakciám. V osobnosti nie sú znaky akcentovanej antisociálnej alebo agresívnej osobnosti. Agresívne tendencie v bežných situáciách bude vyšetrovaný skôr potláčať a neprejavovať. V medziľudských vzťahoch je uňho prítomná tendencia k participácii na príjemných, vzájomne uspokojivých vzťahoch.

Psychologickým vyšetrením obvineného bolo zistené, že môže mať problémy zvládať emočnú komplexnosť, alebo viacznačnosť, resp. výrazne lepšie zvláda štrukturovanejšie situácie- známe predvídateľné prostredie, možnosť použitia rutinných postupov a teda „nepredvídateľné nároky poškodenej na jeho výkon“ sú nad limit jeho kapacity pre zvládanie. Nebolo jeho zámerom „ublížiť poškodenej“ a získať výhodnejšiu pozíciu v zmysle posilnenia nerovnovážnosti rolí tyran- týraná osoba, ale zaujať pre seba prijateľnejšiu pozíciu v rodine a v partnerstve. Uvedené je významnou súčasťou motivačnej analýzy vo vzťahu k posudzovanému skutku týrania, ako predpokladu jednoznačnej prevahy „tyrana nad obeťou“, ktorá sa nepreukazuje. Motivačné predpolie je dané osobnosťou obvineného s dopadom na stav psychických funkcií a procesov v čase skutku. V prípade obvineného nejde

o osobnosť s akcentáciou disocálnych rysov, úvahu podporujú výsledky psychologického vyšetrenia, ako aj absencia znakov pre disocálny vývoj. Je vysoko pravdepodobné, že pokiaľ by boli prítomné zvyraznené disocálne rysy, tak by mali dopad na správanie v predchádzajúcom živote, kedy by boli reálne počas neho zjavné. V súčasnosti nie sú známe znalcovi žiadne ďalšie skutočnosti o disocálnych prejavoch obvineného.

Analýzou globálnych funkcií psychiky (vnímanie, vedomie, pozornosť), kognitívnych schopností (intelekt, pamäť, myslenie), motivačných faktorov aktivácie a cieľovosti správania (potreby, pudy, vôľa a vôľové konanie) a osobnosti (štruktúra, dynamika, formát) získame obraz o východiskách motivácie ku skutku. Pri ich hodnotení sa opierame o psychodiagnostické metódy, tak klinické (interview, anamnéza, pozorovanie správania), ako i testové (dotazníky, výkonové i projektívne metódy). Hodnotenie psychických faktorov, tak ako sú tu uvedené je východiskom pre analýzu motivácie trestného činu. Proces motivácie trestného činu má svoju fázovú dynamiku a v jeho priebehu môže dôjsť k množstvu zmien v hierarchii motívov i v ich subjektívnom hodnotení. Pri analýze motivácie konkrétneho trestného činu znalec vylučuje patologickú motiváciu v užšom zmysle slova. Neboli zistené znaky svedčiace pre trvalé zmeny v stave poznávacích funkcií, zmeny svedčiace pre deformáciu reality, čo by mohlo byť znakom pre podozrenie z duševnej choroby a potrebu následného skúmania psychiatrom, čo nebolo vykonané, nevykazuje však znaky, ktoré by túto potrebu podporovali. Na začiatku možno jednoznačne prvú fázu motivácie obvineného považovať za prosociálne a prorodinne orientovanú – kedy obvinený v snahe zabezpečiť rodinu prispieval svojimi činmi ku zabezpečeniu stability a finančnej istoty manželky aj budúcich detí. Uvedené si spájal so svojou predstavou o dobrom manželovi a funkčnom manželstve. Krátko po svadbe začal obvinený vnímať konflikty s manželkou, ktoré naňho pôsobili negatívnymi emóciami, a ktoré vnímal čoraz častejšie menej zrozumiteľne. Napriek vzájomným konfliktom obvinený zotrvával vo vzťahu a bol to práve on, kto chcel druhé dieťa do rodiny. Neriešením efektívnym spôsobom jednotlivých konfliktov sa vzťah medzi obvineným a poškodenou vyhrocoval, čo sa prejavilo aj v intímnej oblasti, kedy spolu prestali sexuálne žiť. Navzdory tomu obaja zotrvávali v manželstve, kde sa obvinený naďalej snažil udržať rodinu a zabezpečiť ju podľa potrieb bývalej manželky a potrieb detí. V žiadnom prípade nie je možné tvrdiť, že by mal „situáciu pod kontrolou“, ako by sa vyžadovalo pre rolu tyrana. Zažíval stavy úzkosti, emočnej vyčerpanosti, kedy vyhľadal aj pomoc psychiatra. Vzhľadom na sociálnu nezrelosť obvineného aj poškodenej dochádzalo čoraz častejšie ku impulzívnym reakciám v hádkach, kedy obvinený udáva situačný výskyt vzájomného ľahšieho brachiálneho násillia (opľutie, sácanie, facky z oboch strán zúčastnených). Takéto spolužitie sa výrazným spôsobom dotklo aj prežívania detí (u ml.XXXXX psychogénne podmienená obezita ako reakcia na konfliktné a nepriaznivé rodinné prostredie – znalecký posudok 9/2022 XXXXX Obvinený situáciu a správanie poškodenej v ich vzájomnej interakcii vnímal ako ohrozujúce jeho i tak krehký sebaobraz, a jej nevyspytateľné reakcie a správanie vyvolávali uňho prevahu negatívnych emócií (hnev, nepochopenie, zmätok), ktoré v kontexte poznatkov o jeho osobnosti s veľkou pravdepodobnosťou

spôsobovali uňho nahromadenú vnútornú tenziu, ktorú sa pre snahu vyhnúť sa konfliktu snažil vedome mať pod kontrolou, ale ktorá situačne sa mohla prejavíť v správaní ako impulzívne, menej regulované správanie. Znalec však s veľkou pravdepodobnosťou usudzuje na situačné zlyhania v kontrole pri nahromadenom vnútornom strese z nefunkčného vzťahu. Ako záverečné východisko obvinený nachádza v ústupe od vzťahu s poškodenou a v novom vzťahu, ktorý bol preňho čitateľnejší, jednoduchší a tým pádom aj emočne stabilnejší, kde dokázal fungovať sociálne efektívne a spoločensky prijateľne ako väčšina bežnej populácie. V čase vyšetrenia znalcom bol obvinený angažovaný v stabilnom vzťahu, emócie voči poškodenej nevnímajú polarizovane (v rámci interview je schopný spontánne hovoriť aj o pozitívach poškodenej), jeho emočná angažovanosť voči poškodenej je na ústupe, chcel by vyriešiť najmä spory o majetky a sústrediť sa na svoju budúcnosť v aktuálnom vzťahu. Takáto motivácia a jej sekvenčný priebeh je psychologicky zrozumiteľný v kontexte črt jeho osobnosti, pričom podporný význam má poznanie charakteristík osobnosti, kde nezisťujeme disociálny vývoj, miera jeho „psychopatie“ je veľmi nízka (PCL-R, Hare) a teda nebolo by psychologicky zrozumiteľným uvažovať o jeho úmysle inej osobe závažne poškodiť (absentuje vedomý úmysel poškodiť bývalej manželke), napriek tomu, že jeho správanie mohlo byť epizodicky sociálne menej prijateľné (pričom dokázanie samotného konania je v kompetencií súdu). Prognóza ďalšieho vývoja osobnosti obvineného vo vzťahu k jeho protispoločenskému konaniu je daná bilanciou pozitívnych a negatívnych resocializačných faktorov. Vo vzťahu k resocializačnej prognóze osoby obvineného znalec uvádza: K pozitívnym faktorom prispievajúcim k reálnosti resocializácie patrí intelekt bez závažnejšieho deficitu, nejde o primitívnu osobnosť na báze mentálnej subnormy, rovnako ako stav ostatných poznávacích funkcií je bez deteriorácie, pracovná (školská) kvalifikácia, v anamnéze dobrá školská i pracovná adaptovanosť (23 rokov zamestnaný v XXXXX existencia sociálne nezávadného primárneho rodinného zázemia (interview), bez výskytu kriminálnej činnosti v rodine, plnenie finančných záväzkov. U obvineného nebola zistená záľuba v agresívnom konaní bez účelovosti v snahe získať materiálne prostriedky. K pozitívnym faktorom radí znalec aj neprítomnosť disociálnych rysov osobnosti. Nebola zistená závislosť od alkoholu, resp. iných návykových látok. S vysokou pravdepodobnosťou nie je rozvinutý ani abúzus návykových látok, alkoholu, drog. Záverom znalec uvádza, že nie je v možnostiach posudku „zistiť“, či k nejakému konkrétnemu konaniu došlo. U obvineného ide o menej zrelú osobnosť s inteligenčným potenciálom v dolnom pásme priemernej inteligencie, s tendenciou potláčať agresívne impulzy a snahou o ich kontrolu. V emočne náročných alebo príliš nejasných situáciách môže uňho dochádzať k menej sociálne adaptívnym reakciám a impulzívnemu správaniu. V jasne definovaných podmienkach a jednoznačnom prostredí funguje sociálne adaptovane. Jeho hodnotový systém nie je v rozpore s väčšinovým bežnej populácie. Mnesticke schopnosti sú na nadpriemernej úrovni, bez zistených deficitov. Obvinený nemá sklony k agresívnemu a násilnému správaniu v bežných životných situáciách. Svedčia o tom anamnestické údaje a zistenia o jeho agresivite, pričom agresívnym impulzom sa vyhýba, čo môže prehlbovať jeho psychický dyskomfort pri

neschopnosti primerane uvoľňovať napätie. V záťažových situáciách sa snaží o kontrolu svojich impulzívnych reakcií s cieľom vyhnúť sa konfliktu, pri nadlimitnej záťaži môže reagovať menej sociálne adekvátne, kedy majú emócie negatívny vplyv na jeho myslenie a následné rozhodovanie. Prognóza vývoja je pri eliminácii kontaktu s poškodenou a pri vyriešení majetkových sporov s poškodenou pozitívna. Pri zohľadnení charakteristík nezrelej osobnosti obvineného je významná emočná nezrelosť, limity v interpersonálnej adaptácii, možné zlyhania pri rozhodovacích procesoch v emočne náročných a nejednoznačných situáciách, ktoré vytvárajú motivačné predpolie k možnému sociálne a spoločensky menej adaptívnemu správaniu obvineného. Pokiaľ k nemu dochádza, ide o zlyhanie, ktoré nie je podmienené disocálnym nastavením osobnosti, ako súčasti motivačného systému, ale o zlyhanie reaktívneho charakteru v rozhodovaní pod vplyvom silných emócií v blízkych medziľudských vzťahoch. Schopnosť obvineného správne vnímať a reprodukovať prežité udalosti je zachovaná bez prítomnosti patologických deficitov, bez sklonov ku konfabuláciám či klamstvu. Znalec rovnako nezisťuje sklony ku fantáziám (pseuda fantastica) či skreslovaniu cez deficity v kognitívnych funkciách. Sklonmi pritom rozumieme prevažnú väčšinu štýlu reagovania a správania človeka. Ku zľahčovaniu niektorých udalostí môže u obvineného dochádzať s cieľom vyhnúť sa v danom momente konfliktu a s tým spojenému negatívnemu vnútornému prežívaniu (úzkosti), nakoľko tieto situácie vníma ako nadlimitné pre svoje zvládacie mechanizmy. Preto sa im snaží vedome vyhýbať, čo v ňom však vnútorne môže vyvolávať pocity diskomfortu a tenzie. Vzťah obvineného voči poškodenej možno označiť ako emočne negatívny, nie však extrémne negatívny. Nie je polarizovaný, nakoľko je schopný spontánne uvádzať aj pozitívne stránky poškodenej, napriek tomu, že podala naňho TO za týranie. Hodnotový systém obvineného nie je v rozpore s väčšinovým bežnej populácie. Obvinený vo výpovedi u znalca popiera skutky tak ako sú opísané v uznesení o obvinení. Priznáva konfliktný vzťah s poškodenou, vzájomné hádky, pri ktorých malo dochádzať ku vzájomnému situačnému brachiálnemu násiliu (facky, pľuvance, sácanie). Vyšetrením nebola zistená patologická motivácia konania obvineného tak ako ho (konanie) opisuje u znalca. Motivačné predpolie na úrovni osobnosti obvineného je opísané v rozbere posudku. Motívom je reaktívny stav uvoľnenia napätia ako dôsledok situačného zlyhania v nadmernej a dlhodobu pretrvávajúcej interpersonálnej záťaži na podklade slabých sociálnych zručností a slabých schopností reagovať adaptívnejším spôsobom. Jeho reakcie, tak ako ich opisuje vo výpovedi u znalca, sú v zhode s jeho osobnostnou štruktúrou a psychologicky zrozumiteľné. Znalec u obvineného nezistil patologické rysy osobnosti. Možnosti resocializácie sú vysoko pozitívne. K abúzu od alkoholu sa znalkyňa vyjadriť nemohla, nakoľko to nespadá do jej špecializácie.

Dňa 30.08.2023 vyšetrovateľ OR PZ XXXXX vydal uznesenie v zmysle § 142 ods. 1 Trestného poriadku, ktorým pribral do konania znalca XXXXX z odboru Zdravotníctvo, odvetvie psychiatria na doplnenie posúdenia následkov na duševnom zdraví poškodenej XXXXX XXXXX – konkrétne išlo o posúdenie ako bol sťažený

obvyklý spôsob života poškodenej, pričom dňa podala znalecký posudok so záverov ktorého vyplýva, že poškodená sa nesmela stretávať so známymi, s kamarátmi, za všetko ju exmanžel aj exsvokrovcí obviňovali a osočovali, keď niečo urobila, bolo zle, keď neurobila, bolo zle, za všetko mohla ona, všetko spôsobila ona (dcéra dostala zlú známku v škole, niečo sa vylialo, rozbilo, niekto mu niečo povedal, varila, nevarila, upratovala, neupratovala), za všetko ju obviňoval, fyzicky ju napádal, neustále na ňu kričal, vulgárne jej nadával, presviedčal ju, že je neschopná, že nedokáže nič urobiť, že nič nevie. Poškodená tomu postupne podľahla, cítila sa menejcenná, bála sa chodiť von, bála sa ľudí, bola presvedčená o vlastnej neschopnosti. Trpela pocitmi beznádeje, bezmocnosti a bezperspektívnosti. Toto jej prežívanie bolo spojené s potiažmi ako napätie, strach, úzkosť, smútok, nespavosť, resp. nočné mory, vegetatívne prejavy (tras, búšenie srdca, pocity na odpadnutie, bolesti celého tela, celková slabosť, trpnutie rúk, skákavý, prevažne vysoký krvný tlak).

Dňa 30.04.2024 vyšetrovateľ PZ podal v zmysle § 209 ods. 1 Trestného poriadku na Okresnú prokuratúru XXXXX druhý návrh na podanie obžaloby v danej veci, pričom prokurátor Okresnej prokuratúry XXXXX dňa 28.05.2024 vydal uznesenie v zmysle § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a zastavil trestné stíhanie v danej veci.

Voči uzneseniu prokurátora Okresnej prokuratúry XXXXX si poškodená podala sťažnosť, o ktorej rozhodovala Krajská prokuratúra XXXXX a rozhodla tak, že krajský prokurátor XXXXX vydal dňa 04.10.2024 uznesenie v zmysle § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktorým zrušil uznesenie Okresného prokurátora v XXXXX a nariadil doplniť vyšetrovanie s pokynmi pre vyšetrovateľa PZ. V uznesení Krajskej prokuratúry v XXXXX sp.zn. XXXXX XXXXX krajský prokurátor uviedol, že znalecký posudok č. 9/2022, znalkyne XXXXX, bol síce vykonaný procesne oprávneným subjektom, znalkyňou v odbore zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, obmedzuje sa však len na odpovede na vymedzené otázky bez toho, aby z neho bolo zrejmé, ako znalkyňa k týmto záverom dospela a z čoho vychádzala pri formulovaní svojich záverov, čím sa stáva nepreskúmateľným a nespĺňa tak hľadiská zákonnosti dôkazu. Po takomto vyhodnotení znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvia psychiatria XXXXX ako procesne nepoužiteľného, t. j. neúplného a procesne nepreskúmateľného, mala dozorová prokurátorka za daného skutkového a právneho stavu prikrčiť k tomu, aby došlo k opätovnému znaleckému dokazovaniu, účelom ktorého by malo byť vypracovanie nového znaleckého posudku od iného znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvia, za účelom posúdenia následkov na duševnom zdraví poškodenej XXXXX XXXXX Teda, za účelom zistenia, či poškodená trpí duševným ochorením – posttraumatickou stresovou poruchou, resp. inou duševnou poruchou, aké boli jej príčiny a mechanizmus vzniku, či posttraumatická stresová porucha vznikla u nej v príčinnej súvislosti s traumatizujúcimi udalosťami spojenými s konaním obvineného, v akých sférach života poškodenej sa prejavovala, po akú dobu a v akej intenzite ju obmedzila v bežnom spôsobe života, aké sú jej následky, doba a spôsob liečby.

Na základe uvedeného uznesenia Krajskej prokuratúry v XXXXX bol prokurátorkou Krajskej prokuratúry XXXXX dňa 04.10.2024 vydaný záväzný vydaný pokyn dozorovej prokurátorky v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre. Následne na základe uvedeného dňa 14.10.2024 prokurátorka Okresnej prokuratúry v XXXXX v zmysle § 230 ods. 2 písm. a) Tr. por. dala vyšetrovateľovi pokyn, aby bol do konania pribratý nový znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria za

účelom za účelom posúdenia následkov na duševnom zdraví poškodenej XXXXX XXXXX

Vyšetrovateľ PZ splnil pokyny prokurátora a dňa 05.11.2024 vydal uznesenie v zmysle § 142 ods. 1 Trestného poriadku a do konania pribral znalca z odvetvia psychiatrie XXXXX za účelom posúdenia následkov na duševnom zdraví poškodenej XXXXX XXXXX

Dňa 05.06.2025 bol vypracovaný znalecký posudok XXXXX na poškodenú XXXXX XXXXX so záverov, ktorého vyplýva, že znalec vyšetrením zdravotného stavu – posúdením následkov na duševnom zdraví poškodenej XXXXX XXXXX nezistil posttraumatickú stresovú poruchu, resp. konštatuje, že poškodená netrpí PTSP. Znalec hodnotil anamnestické údaje a spôsob podania týchto údajov poškodenou s odporozovanými prejavmi jej správania v priebehu prezentovania ťažkostí plynúcich zo správania sa jej manžela k nej ako i zo správania obvineného z obdobia v po rozvodovom čase/do súčasnosti. Znalec na základe všetkých objektívnych podkladov, musel vysloviť zistenie, že klinicky (skúsenostne, literárne – rozbor odbornej literatúry v znaleckom posudku) sa u poškodenej s posttraumatickou stresovou poruchou (ďalej len PSTP) nestotožňuje aj napriek poškodenou opakovane uvádzaných útokoch na jej osobnú – psychickú – osobnostnú – integritu. Po mnohoročnom časovom období prežívania takýchto útokov, z ktorých, tak ako sú podané, plynie enormný tlak (s následkom psychotraumatizácie, či posttraumatizácie), ktorý má dopad na (ne)kvalitu života. S takýmto stavom sa osobnosť poškodenej (obete „týrania“) nevysporiada bez odbornej pomoci a premení sa do chronických (trvalých) osobnostných zmien, ktoré však znalecký posudok z odvetvia klinickej psychológie nepotvrdzuje. Naliehavé podanie svojho prežívania zo strany poškodenej vo všetkých komunikačných priestoroch, opakované vyhľadávanie pomoci (ktorá je príznačná pre „ventil“), zo strany systému, a to od represívneho, cez sociálny, po psychologický – psychiatrický, od ktorého očakáva najväčšiu mieru empatie, je nápadné a nestotožňuje sa so spôsobom podania ťažkostí pacienta trpiaceho príznakmi PTSP. Poškodená je v komplexnom podpornom – liečebnom režime od roku 2021, dostáva sa jej komplexná liečba (psychologická a psychiatrická – mimo hospitalizácie), z ktorej neplynie náprava jej stavu. Očakáva sa (poškodenou) potvrdenie dopadu tohto stavu na sociálne – pracovnú oblasť, v ktorej sa necíti byť kompetentne funkčná.

Poškodená podľa znalca dotvára svoje ťažkosti rozšírením uvádzaných podkladov – stresorov – až po sexuálne násilie zo strany obvineného. Ťaživé prežívanie deleguje aj na stav po rozvode, pričom ako motív obvineného vkladá do majetkovej komponenty „konfliktu“. Znalec zdôraznil, že by očakával po takomto dlhoročnom období spôsobovanej psychotraumy zo strany predátora, iný klinický obraz, ktorý by toto obdobie ťažkých útrap, strachu o život, ponižovanie dôstojnosti, ťažkých úzkostných reakcií po náhodnom či vynútenom stretnutí s bývalým manželom, odpovedal nenávratným osobnostným zmenám (opodstatňujúcim neliečenej PTSP). Znalec toto uvádza aj za situácie, že je mu známe, „že stresory naďalej poškodená prežíva“. Zároveň však znalec podotýka, že by tieto nepriaznivé výstupy z konfliktných situácií – i keď pokračujúcich – mohla za práve vyhľadávanej a dostupnej komplexnej pomoci zvládať lepšie. Analýzou poškodenej podaných snov, ktoré opakovane – takmer v každom vyšetrení svojou psychiatrickou zaznievajú ako dominantné, a analýzou tzv. flash back-ov (ide o nechcené a náhle vzniknuté spomienky na ten či onen útok ohrozujúci život – ťažiskový príznak PTSP), sa znalec nestotožňuje s pravými nočnými morami a ani s „pravými“ flashback-mi. Takéto

podanie poškodenou znalec pripisuje úzkostným zážitkom, ktoré vyplynuli zo spoločného konfliktného súžitia s obvineným. Znalec reflektuje závery znalca klinického psychológa, ktorý poškodenú vyšetril a vypracoval znalecký posudok (ZP). Tieto zistenia, závery, v ZP znalec zapracoval do svojho rozboru. V tomto kontexte znalec uvádza, že zhodne so ZP uvádza, že u poškodenej sa jedná o zúžený formát osobnosti (celková nezrelosť), so zníženou adaptačnou kapacitou, ktorá sa nepriaznivo / zlyhávajúco „uplatňovala“ v prostredí konfliktného manželského a po manželského (po rozvode) dlhoročného obdobia. Formou konfrontujúceho zrkadlenia je pre znalca osožný aj psychologický znalecký posudok (doplňajúci znalecký nález). Znalec túto stať uzatvára konštatovaním, že u poškodenej ide o adaptačnú poruchu, ktorá sa vyprofilovala v dôsledku manželského konfliktného súžitia. Prostredníctvom osobnostných dispozícií (nezrelosť) a tendencií vkladania záťaží konfliktnosti (konflikty) vzťahnutých s obvineným, ne/ zvládala táto svoj dlhodobý život prostredníctvom svojich nestabilných emócií, ktoré modulujú ako samotné jej reagovanie vo vzťahu k obvinenému, tak majú jej emócie vplyv aj na interpretáciu prežitých okolností – udalostí. Ide o emočne „riadený“ úsudok, čo vystupuje aj určitú bizarnosť v interpretácii prežitého dlhoročného a následne ukončeného manželstva rozvodom, kde naďalej prostredníctvom úzkostí (ale i iných emócií) v rámci adaptačnej poruchy (predĺzenej) poškodená prežíva svoje útrapy. Znalec nepreukázal klinické známky PTSP u poškodenej. U poškodenej znalec zistil adaptačnú poruchu s poruchami emócií s prevahou úzkostno-depresívneho spektra. Túto reaktívnu úzkostnú poruchu znalec u poškodenej dáva do súvislosti s osobnostnou výbavou poškodenej, ktorá jej nedovoľovala sa s konfliktnou situáciou v manželstve vysporiadať. Dlhodobé konfliktné manželské a aj porozvodové prostredie bolo, resp. je i naďalej, u poškodenej stresotvorným podkladom pre vznik poruchy prispôsobenia – adaptačnej poruchy s poruchami emócií. Znalec nezistil po dôkladnom posúdení následkov na duševnom zdraví poškodenej posttraumatickú stresovú poruchu. Adaptačná porucha, zistená u poškodenej, nemá z hľadiska zistení znalca priamočiaru súvislosť so správaním sa, resp. konaním obvineného.

Z listinných dôkazov poukazujem na : lekárske správy doložené poškodenou, rozkaz o uložení sankcie č.l. 350-353, správa z XXXXX č.l. 354, trestné oznámenie č.l. 355-362, vyjadrenie XXXXX vo veci neodkladného opatrenia č.l. 366-367, lekárske správy ohľadom mal. XXXXX XXXXX č.l. 369-377, správa XXXXX č.l. 382-383, úradný záznam č.l. 388, 394, trestné oznámenie č.l. 394-394, znalecký posudok doložený obvineným č.l. 424-426, trestné oznámenie č.l. 427, znalecký posudok na XXXXX č.l.176-209, zápisnica z pojednávania OS XXXXX XXXXX č.l. 429-433, lekárska správa č.l. 435-437,444, 445,454 rozsudok OS XXXXX XXXXX č.l. 446-449, uznesenie OS XXXXX XXXXX č.l. 450-453, záznam o odložení veci č.l. 490-494, správy z XXXXX č.l. 504-505, 513-515, uznesenie OS XXXXX XXXXX č.l. 516-517, 521-525, Uznesenie KS XXXXX č.l. 526, správa od soc. poisťovne č.l. 591, výzva na verejné ospravedlnenie č.l. 616, kataster nehnuteľnosti č.l. 618, výpis XXXXX č.l. 619, register trestov č.l. 621, V 661 – 687 lekárske správy doložené poškodenou, zápisnicu z pojednávania Mestského súdu v XXXXX XXXXX doloženú obhajcom obvineného o možnom ovplyvňovaní svedeckej výpovede XXXXX

Preskúmaním kompletného spisového materiálu v kontexte svedeckých výpovedí, písomných správ a posudkov a najmä na základe vykonaného znaleckého dokazovania je potrebné vysloviť záver, že skutok popísaný v skutkovej vete tohto uznesenia **nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.**

Podľa § 8 Tr. zák., trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, XXXXX tento zákon neustanovuje inak.

Pod pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú zákonné znaky skutkovej podstaty, ktorými sú štyri skupiny znakov určujúce subjekt (páchateľ), subjektívnu stránku (zavinenie, niekedy aj pohnútky), objekt (chránený záujem) a objektívnu stránku (konanie vrátane opomenutia, príčinná súvislosť a následok).

Z citácie vyššie uvedených zákonných ustanovení Trestného zákona je zrejmé, že na to, aby bolo možné určité konanie kvalifikovať ako trestný čin, je nevyhnutné, aby vykazovalo všetky obligatórne znaky naplnenia jeho skutkovej podstaty.

Trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,

b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,

c) nútením k žobrote alebo k opakovanému vykonávaniu činnosti vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobilej poškodiť jej zdravie,

d) vystavovaním vplyvu látok spôsobilých poškodiť jej zdravie, alebo

e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a ochrana osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku (deti) alebo plnoleté osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu, sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb. U oboch kategórií osôb ide najmä o ochranu pred domácim násilím.

Podľa § 208 ods. 3 tr. zákona odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchateľ potrestá, XXXXX spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť,

b) z osobitného motívu,

c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený, alebo

d) závažnejším spôsobom konania.

Osobou blízkou sa rozumie príbuzný v priamom rade, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke len vtedy, XXXXX by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Na účely tohto trestného činu je blízkou osobou aj bývalý manžel, druh, bývalý druh.

Starostlivosťou a výchovou sa rozumie nielen takáto činnosť rodičov vo vzťahu k maloletým deťom, ale aj akákoľvek iná starostlivosť a výchova, bez ohľadu na to, či ide o vzťah prechodný alebo trvalý, a bez ohľadu na to, čím bol založený (zákonnou úpravou, úradným rozhodnutím, pracovnou alebo inou zmluvou, resp. konkludentným činom).

Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Tohto trestného činu sa možno dopustiť aj opomenutím povinnej starostlivosti. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Na naplnenie znakov tohto trestného činu treba, aby v dôsledku páchatel'ovho konania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie, a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods. 1 písm. a) až e) .

Pod pojmom "fyzické alebo psychické utrpenie" treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Páchatel'om (priamym) tohto trestného činu môže byť len ten, kto má týranú osobu vo svojej starostlivosti alebo výchove. Pôjde nielen o rodičov, ale aj o príbuzných, učiteľov, vychovávateľov, ošetrovatel'ky, športových trénerov, priateľov a známych rodičov týranej osoby, resp. aj o iné osoby, ktorých vzťah k týranej osobe bude závisieť aj od náhodilého úkonu, napríklad od faktického prevzatia do starostlivosti či výchovy. Účastníkom na tomto trestnom čine (§ 21) môže byť ktokoľvek.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel.

Trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby je zločinom.

Znak, či pojem „fyzické alebo psychické utrpenie“ je pritom nutné definovať tak, že ide o fyzické alebo duševné bolesti, ktoré ovplyvňujú alebo sťažujú obvyklý život poškodenej (týranej) osoby (podstatne narúšajú kvalitu života poškodenej osoby) a netrvajú celkom krátky, prechodný čas. Teda musí ísť o určitú sústavnosť (trvalosť) konania popísaného v písmenách a) až e), ktoré práve svojou bezohľadnosťou, hrubosťou, či bolestivosťou pociťuje poškodená osoba ako fyzické alebo psychické utrpenie.

Len takáto definícia následku trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby odlišuje tento trestný čin od iných trestných činov (napríklad od trestného činu nebezpečného vyhrážania, nebezpečného prenasledovania a podobne, ktoré taktiež

môžu spôsobovať fyzické alebo psychické utrpenie poškodenej osobe). Z uvedeného vyplýva, že pri základnej skutkovej podstate trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. bude aj naďalej platiť, že „týranie“ (t. j. spôsobenie jeho následku vo forme fyzického alebo psychického utrpenia) nie je a nikdy ani nemôže byť len jednorazové, či osamotené konanie, ktoré pozostáva napríklad len z ojedinelých nadávok, či urážok, prípadne len z ojedinelého fyzického, či verbálneho útoku na poškodenú osobu. Musí ísť o trvalejšie (sústavnejšie) konanie, ktoré sa opakovane vyznačuje určitým hrubším a zjavne necitlivým zaobchádzaním, či správaním a tým, že sa pravidelne opakuje spôsobuje poškodenej osobe psychické, prípadne aj fyzické útrapy. Podstatou týrania a jeho následku vo forme psychických alebo fyzických útrap teda je, že ide o určitý čas trvajúce zlé zaobchádzanie, ktoré spravidla pozostáva z rôznych útokov proti týranej osobe, pričom nie je nutné, aby všetky, či niektoré z nich vyústili napríklad do ublíženia na zdraví (prípadne, aby naplňali samé osebe znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví, respektíve iného trestného činu), teda útoky, ktoré sú uvedené v písmenách a) až e) nemusia samostatne vôbec naplňať znaky skutkovej podstaty trestného činu, ale napríklad, XXXXX by boli posudzované samostatne, môžu naplňať len znaky priestupku. Kvalifikačným hľadiskom následku trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby vo forme fyzického alebo psychického utrpenia je preto aj naďalej jeho hromadnosť (či trvalosť), teda to, že útoky sú opakované (či sústavné) a práve táto opakovanosť spôsobuje fyzické, či psychické utrpenie poškodenej osoby, ktoré nie je len celkom krátkého, prechodného charakteru.

Mám za to, že v danom prípade nebola naplnená skutková podstata predmetného trestného činu nakoľko absentuje naplnenie subjektívnej stránky trestného činu a to úmysel obvineného týrať svoju manželku. Vyšetrovací spis obsahuje dostatočné množstvo dôkazov, na základe ktorých je tento záver potvrdený. V danom prípade nebolo preukázané úmyselné konanie obvineného, nakoľko v danom prípade sa jedná o deštrukčný vzťah dvoch ľudí, ktorý trval od roku 1998 a od samého začiatku, tak ako popisuje poškodená, malo dochádzať zo strany obvineného k útokom, ktoré sú popísané v skutkovej vete tohto uznesenia, čo najmä s dôrazom na vykonané znalecké dokazovanie psychologických rozborov osobnosti poškodenej a obvineného tieto závery vyvracajú, nakoľko medzi poškodenou a obvineným nebol typický vzťah role tyran a obeť, ale v tomto konkrétnom prípade sa jedná o konfliktný vzťah dvoch ľudí, ktorí navzájom medzi sebou nemali naplnené vlastné potreby, ktoré ako jednotlivci chceli presadiť, a ako partneri de facto nefungovali spolu celé roky. Spisový materiál poskytuje prehľad interakcií poškodenej s partnerom (bývalý manžel) v kontexte nárastu napätia medzi nimi s ohľadom na prebiehajúci rozvod, majetkové vysporiadanie a vzťahy k deťom. Z uvedeného vyplýva, že vzťah bol v manželstve konfliktný a teda bol zdrojom stresujúcej záťaže, tento stav sa prehĺbil po rozvode. Tak ako uviedli znalci, pri týraní z psychologického hľadiska nejde o skutky, ktoré sú dôsledkom straty kontroly v konfliktnnej interakcii, kde si partneri presadzujú svoje záujmy, pričom jeden z nich je obyčajne slabší (telesne, psychicky, alebo inak špecificky s ohľadom na predmet sporu) a z konfrontácie obyčajne vychádza ako "porazený". Vo vzťahu k nášmu prípadu poukazuje znalec na skutočnosť, že vyšetrená poškodená pravidelne nevykazuje ustupovanie z uspokojovania vlastných potrieb, presadzuje si záujmy, ktoré podľa nej zodpovedajú jej nárokom vo vzťahu k výchove detí, kde zaujíma aktívny postoj, snahy vzdorovať nemajú ustupujúcu tendenciu. Pokiaľ by bol tlak zo strany podozrivého zásadný, presahujúci jej kapacitu pre zvládanie je vysoko

pravdepodobné, že by došlo k prehlbovaniu neschopnosti vzdorovať, zachovať si realistický náhľad na situáciu v rodine. Táto sa končí rozvodom, ktorý iniciovala poškodená a dokázala zaujať odpor voči prejavom manžela. Od času spoločného spolužitia, ako aj po rozvode a následnom rozchode by malo byť možné hovoriť o systematickom tlaku vytváranom jednostranne zo strany (bývalého) manžela. Znalec u poškodenej zistil znaky, ktoré len v minimálnej miere spĺňajú psychologické kritéria typické pre jej rolu týranej osoby. Zjavné však je že spolužitie bolo zdrojom záťaže, ktorá mala vplyv na jej psychický stav. Obvinený podľa znalca vykazuje sklony správať sa za bežných okolností spôsobom, ktorý je vo väčšinovej zhode so spoločenskými požiadavkami, alebo očakávaniami. Pod vplyvom silnej emočnej záťaže, resp. v situáciách, ktoré vníma ako nejednoznačné a kognitívne náročné, môže reagovať menej adekvátne. Prípadné agresívne konanie nie je typické pre osobnosť obvineného, pokiaľ sa vyskytne, môže byť dôsledkom situačného zlyhania v nadmernej a pretrvávajúcej interpersonálnej záťaži, ako reaktívny stav. Jeho hodnotový systém nie je v rozpore s väčšinovým bežnej populácie. Tento prípad vo väčšine kritérií nespĺňa znaky naplňajúce znaky týrania – spis nepoukazuje na to, že by poškodená bola obmedzovaná obvineným v kontaktoch s rodinou alebo blízkymi ľuďmi. Dokonca sa rodičia poškodenej, podľa vyjadrenia obvineného, v minulosti stávali aktívnymi účastníkmi vysoko konfliktného vzťahu, kde obvinený cítil prevahu rodiny poškodenej a bol postavený v rodine do nevýhodnej pozície. Uvedené pôsobilo pre obvineného mätúco a nejednoznačne (nakoľko jeho predstava rodiny znamenala v čase manželstva symetrickú pozíciu jeho ako muža a jeho manželky, kde mali rozhodovať spoločne oni dvaja bez aktívnej účasti ďalších osôb), čo mohlo uňho vyvolať pocity frustrácie, kedy majú uňho emócie dopad na myslenie v smere nižšej organizovanosti a kedy sa môžu uňho vyskytovať reakcie impulzívneho charakteru. Tento jeho stav znásobovali, preňho nepochopiteľné, reakcie poškodenej, pokiaľ si presadzovala svoje potreby a predstavy s nedostatočnou schopnosťou vnímania potrieb obvineného (napr. nákupy po nočnej, nároky na obvineného nad limit jeho zvládacích mechanizmov). Uvedené poukazuje na vyššiu pravdepodobnosť, že XXXXX sa v týchto situáciách vyskytlo násilie, išlo o reakcie reaktívneho charakteru, ktoré pramenili z potreby uvoľnenia frustrácie a ako výsledok menej efektívneho rozhodovania pod výrazným vplyvom emócií.

V tomto trestnom konaní sa taktiež nepotvrdili skutočnosti ohľadom týrania ich spoločnej maloletej dcéry XXXXX ktoré v trestnom oznámení uvádzala poškodená /znalecký posudok vypracovaný pred vznesením obvinenia/, ktorej výpoveď trpí procesnou vadou, nakoľko v úvode výsluchu uviedla, že vypovedať k veci nebude, nakoľko je dcérou obvineného a následne odpovedala na otázky vyšetrovateľa ohľadom skutku. Táto výpoveď nemôže byť ani konvalidovaná správnym procesným spôsobom, nakoľko znalec neodporúčal opätovný výsluch maloletej. Je tiež dôležité upriamiť pozornosť aj na konanie obvineného, kedy v čase, keď sa maloletá XXXXX odsťahovala od matky k obvinenému a nechcela s matkou bývať a komunikovať, tak obvinený po celú túto dobu platil poškodenej riadne výživné na maloletú XXXXX a taktiež aj prispieval poškodenej na chod jej domácnosti, čo tiež sa vymyká spod vzorca obvyklého správania sa tyranu.

To, že v danom prípade dochádzalo počas verbálnych hádok aj fyzickým atakom je potvrdené tak poškodenou, ako aj obvineným, avšak obvinený udáva, že vždy on útoky /sácanie, drganie 2 facky/ iba opätovoľ. V danom prípade bolo preukázané, že sa jedná konfliktný debaklovo fungujúci vzťah, ktorý vyeskaloval

rozpadom manželstva s následným delením majetkov a bojom o starostlivosť o ich maloletú dcéru. Už iba z množstva trestných oznámení a súdnych rozhodnutí je evidentné, že išlo o vzájomný boj a deštrukciu oboch aktérov, čo v podstate taktiež verifikuje výpoveď svedka XXXXX ktorý uvádzal, že chodil s obvineným k poškodenej, aby medzi nimi robil mantinel, aby náhodou niekto, niekoho z niečoho neobvinil. V tomto trestnom konaní bolo preukázané, že poškodená trpí reakciou na stres, čo je vzhľadom na skutočnosť, že od počiatku manželstva od roku 1998 žila v tomto vzájomne nevyhovujúcom deštruktívnom manželstve takmer 23 rokov nevyvrátiteľná skutočnosť potvrdená aj závermi znaleckého posudku, avšak konania obvineného, pri ich častých vzájomných manželských interakciách, ktoré medzi sebou mali neboli konaniami s cieľom týrať poškodenú, alebo jej vedome ubližovať, ale boli dôsledkom toho, že obvinený bol permanentne vystavovaný tlaku z nárokov poškodenej, ktorá neustupovala zo svojich nárokov voči nemu a následná impulzivita bola toho výsledkom. Niektoré konania, ktorých sa obvinený dopúšťal voči poškodenej/fyzické napadnutie v roku 2014 a v roku 2020 prekračovali mieru prijateľného správania voči manželke, a mohli by byť posudzované ako priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že bol priestupkovo potrestaný v roku 2020 za napadnutie manželky, avšak nie je možné vzhľadom na celý obsah spisového materiálu stanoviť, že cieľom obvineného v tomto manželstve bolo poškodenej spôsobovať fyzické a psychické utrpenie a to z nasledovných dôvodov.

XXXXX súdu SR opakovane zdôrazňuje, že podstatou trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby je trvalejšie a systematické správanie páchatel'a, ktoré vytvára asymetrický vzťah moci a vedie k stavu podriadenosti alebo bezmocnosti obeť.

Z vykonaného dokazovania však vyplýva iný obraz:

- Výpoveď obvineného: priznáva konflikty a hádky, avšak popiera systematické týranie, uvádza, že išlo o obojstranné spory.
- Výpoveď poškodenej: hoci opisuje viacero incidentov, ich obsah poukazuje skôr na epizodické fyzické útoky v rámci dlhodobého partnerského konfliktu.
- Znalecký posudok z odboru psychológie uvádza, že u poškodenej neboli zistené znaky „naučenej bezmocnosti“ ani stav typický pre dlhodobé obeť týrania; znalec konštatuje, že u nej nedošlo k úplnej stratifikácii osobnosti do pozície obeť, čo je základným znakom trestného činu podľa § 208 TZ. Tieto skutočnosti vyvracajú možnosť konštatovať existenciu asymetrického vzťahu tyran – obeť.

Podľa ustálenej judikatúry musí ísť o sústavné, opakované a dlhodobo pretrvávajúce konanie, ktoré nemožno stotožniť s jednotlivými epizódami či konfliktnými prejavmi. Výpoveď dcéry XXXXX potvrdila časté hádky, no fyzické útoky obvineného popísala len v ojedinelých prípadoch. Výpovede svedkov z okolia obvineného opisujú ho ako osobu pokojnej povahy, konflikty rámujú ako spoločný problém oboch partnerov. Znalecký posudok explicitne uvádza, že kolísanie rolí a striedanie dominancie a pasivity vylučuje jednoznačný záver o systematickom týraní.

Poškodená bola PN s diagnózou reakcie na ťažký stres, neskôr PTSD. XXXXX však jasne stanovuje, že samotná existencia psychickej ujmy nestačí na záver o naplnení § 208 TZ, pokiaľ nie je preukázaná príčinná súvislosť s úmyselným a systematickým

konaním obvineného. V danom prípade znalec XXXXX vysvetlil psychické ťažkosti poškodenej ako následok celkovej konfliktnosti vzťahu, nie ako dôsledok jednostranného týrania a vylúčil príčinnú súvislosť s konaním obvineného. V danej veci išlo o vzťah, v ktorom evidentne poškodená a obvinený trpeli, však toto ich vzájomné konanie a ubližovanie si navzájom nie je možné považovať za jednostranné týranie z mysle platnej judikatúry zo strany obvineného. Znalecký posudok XXXXX XXXXX vylúčil skutočnosť, že poškodená trpí posttraumatickou stresovou poruchou, ktorá by mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s konaním obvineného. Tieto dôkazy spoločne potvrdzujú, že hoci v domácnosti dochádzalo ku konfliktom, nemali charakter dlhodobého jednostranného nátlaku, ktorý by napíňal znaky skutkovej podstaty zločinu týranie v zmysle § 208 Tr. zák. .

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, XXXXX nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Zhodnotením vykonaných dôkazov mám za to, že v danom prípade bolo dostatočne odôvodnené, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Zuzana Kokošková
prokurátorka